

CHRIS

Dum

Cim

1921-

-1923

Autor,
rum,

quis esto
liber!

Teolog 3043 h

39. VI. 21.

Notandum ex hoc libro

Coel Melanctone. pag -- 215

quod sit Sacramentarius

De Prentio quod sit etiam

in nonnullis faueret 220.

Handwritten text, likely a title or header, possibly starting with "The..."

Handwritten text, possibly a list or a paragraph, starting with "The..."

D. O. M. A. E. C.

Disputatio XVII.

COLLEGII CORPORIS DO-
ctrina Prutenicarum Ecclesiarum,

Eaqꝫ Ordine Terria.

DE MINISTE-
RII ECCLESIASTI-
CI AXIOMATIBVS,
ET ADJUNCTIS.

SVB PRÆSIDIO

COELESTINI MISLEN-
ta, SS. Th. D. eiusdem, ut & Hebr.
lingvæ Profesf. Ordinar. Consistorii
Sambienf. affessoris.

RESPONDENTE

Friderico Zwicker Dan-
tiscano.

Publicè in Auditorio Majori
15. Augusti habenda.

REGIO MONTI.

Typis Laurentii Segebadii, Anno 1625.

*Reverendo Doctissimis Praestanti-
ssimis atq; spectatissimis.*

V I R I S.

Dn. FRIDERICO Zwicker

Dn. FRIDERICO Pein

Dn. REINHOLDO von Möllen

Dn. JOACHIMO Hacken

Dn. GEORGIO Stamberger

Illi Ecclesiae Bartholomaeitanz apud
Dantiscanos Pastori vigilantissimo, Pa-
renti dilectissimo;

*His apud eosdem civibus primariis
mercatoribus florentissimis.*

Pariter &

*Doctrinā, pietate & humanitate praestantē
Viro - Iuveni*

Dn. FRIDERICO TAUTEN
Patricio Dantiscano ornatissimo.

UT ET

Honesto atq; integerrimo Viro

Dn. FRIDERICO Clawitter

Civi apud Gedanenses florenti

*Eautoribus ac promotoribus rei literariae
omni observantiā perpetuū hono-
randis*

Hanc disputationem Theologicam
offert, Sacrat,

Fridericus Zwicker / Junior

Cim. 1922 (r)

Disputatio XVII.

DE MINISTERII
ECCLESIASTICI AXIO-
MATIBUS, ET ADJUN-
CTIS.

Respondente.

FRIDERICO Zwicker / Dantiscano.

Continuatio.

EXpeditis haecenus Sa-
cro S. Ministerii Caussis in
membro praecedent. III. jam
nos accingimus ad Contem-
plationem Axiomatum, &
Adjunctorum ejusdem; adus
ri simul de erroribus vetustis, & renovatis,
sub finem praesentis Disputationis.

De Quarto.

*Ubi Axiomata de Ministerio Ec-
clesiastico Generalia.*

1. Ministerium Ecclesiae est necessarium, utile,

Vu 2

et digni-

et dignissimum præ omnibus aliis statibus. Necessarium quidem ob divinam ordinationem in negotio salutis conferendæ hominibus 1. Cor. 1. v. 21. 1. Timot. 4. v. ult. Rom. 10. v. 14. Ephes. 4. v. 11. ubi intelligitur necessitas hypothetica ob divinam evidenciam.

Vtile ob effectus multiplices, quos Ministerium præstat: v. g. ut sunt illuminatio, conversio, reconciliatio cum Deo, Spiritus-S. collatio; justificatio, et Salvatio Luc. 1. v. 16. Act. 26. v. 18. 2. Cor. 5. v. 20. Matth. 5. v. 14. Gal. 3. v. 2. 1. Timoth. 4. v. 16.

Dignissimum 1. ob auctorem ipsum Deum: 2. ob materiam occupationis, videlicet, mysteria divina: 3. ob Formam ordinis, ad quem spectat Christus cum omnibus Patriarchis, Prophetis, Apostolis, et omnibus Ecclesiæ sinceris doctoribus: 4. ob effectus divinos, & supernaturales: & 5. deniq; ob finem divinum: vide singulorum membrorum diductionem apud Dn. Gerhard. Tom. 6. in præfat. p. 3. 4. et 5. Hoc sensu B. Lutherus statum Ecclesiasticum non dubitavit præferre cuivis statui, vel eminentissimo, in universo mundo: *«Dort ist mehr gelegen an einem frommen Pfarthern / weder an aller Obrigkeit in der ganzen Welt: denn derselben Ambt dienet ihm nicht zu seinem Himmelreich / wie das Pfarthambt thut. Tom. 8. f. 188. Huc pertinet*

Effacum

Effatum Dn. Morlini: Es muß mir V.
vnd alle Teuffels Teuffell wieder allen
willen dennoch das lassen: das der
Kensser gegen dem armesten Dorffs
Pfarhern nit mehr denn ein Schütz/
vnd Schülerchen ist/ vnd seyn soll.

S. 2. Porro dignitas Ministerii duplici-
ter considerari potest: primò in comparatione
ad alios ordines, videlicet, Politicum, & Oeco-
nomicum, & sic dignitatem Ministerii modò
consideravimus: Deinde, respectu habito Or-
dinum, & graduum diversorum in statu Ec-
clesiastico: & sic honorem, ac dignitatem o-
mnibus Ecclesiæ ministris Spiritus S. æqualem tri-
buit: in quocunq; tandem gradu pro Ecclesiæ
salute laborent: 1. Quia omnes duplici honore
digni ex æquo à Spiritu S. judicantur 1. Ti-
moth. 5. v. 17. qui modò laborant in verbo, &
doctrina, sive hoc fiat coram plebe in templis;
sive coram Doctis, in Academiâ: Confer 1. Thess.
5. v. 12. Honoris a. exhibitio consistit erga pres-
byteros, & Ecclesiæ Doctores (1.) in doctrinæ
eorum receptione, & æstimatione, Joh. 10. v. 4.
(2.) in obedientiæ præstatione Hebr. 13. v. 17.
(3.) in bonorum suorum communicatione do-
centibus, Gal. 6. v. 6. honestâ sustentatione, &
provisione quâ victum, quâ domicilium 1. Cor. 9.
v. 14. (4.) in modestiæ, humanitatis, & pacifici

animi declaratione 1. Theff. 5. v. 13. (5.) in
 injuriarum, & oppressionum ab ipsis amolitione,
 & averruncatione, ut cum gaudio officium
 suum faciant, & non gementes: nam id inuti-
 le est contrariis attentantibus: utpote, Ec-
 clesie doctores prementibus, persequentibus, obtre-
 ctantibus; & aliis necessariis, quæ ad victum, su-
 stentationem, & domicilium pertinent, eos pri-
 vantibus. 2. Quia omnibus tituli honorarij ex æquo
 competunt: de quibus membro primo. 3.
 Quia omnium efficacia est eadem, de qua suprâ.
 S. 3. Quod si secum hodiè expenderent qui-
 dam hodierni Pseudopolitici: Ministros, &
 Doctores Ecclesie longè aliter exciperent,
 quàm quidem ab eis fieri, proh dolor! multi
 conqueruntur: quorum pleriq; instar manci-
 piorum, & mundi propudiorum à præfectis
 politicis tradantur; (*man machet sie für
 Slegel vnd Schlingel aus*) verberibus, &
 plagis affliguntur: interea ne mussitare qui-
 dem alterâ parte audente, contra edictum di-
 vinum: qui vos contemnit, me contemnit:
 Luc. 10. v. 16. qui vos tangit; tangit pupillam
 oculi mei. Zach. 2. item: nolite tangere un-
 ctos meos; &c. pleriq; criminationes, & exa-
 gitationes incurrunt ob professionem verita-
 tis, cum tamen nihil possint contra veritatem;
 sed pro veritate 2. Cor. 13. v. 8. quidam negli-
 guntur, & ædes ruinosas, ac desolatas incole-
 re coguntur, nec ad momentum quidem se-

curi

carè in his perdurare valentes: quibūdam insuper habitaculum honestum minime indulgetur; sed illud Apostolicum ἀσάτῃμεν (incertis sedibus vagamur, & erramus) humeris eorum imponitur, qui duplici honore digni sunt. (sanè digni sunt! inquit Lutherus, sed ubi? apud Deum; apud mundum verò gladio, cruce, inferno, aut siquid est tristius super Gen. c. 45.) contra Christi dispositionem, Luc. 10. v. 7. & Matth. 10. v. 40. Qui vos recipit, me recipit: & qui me recipit, recipit eum, qui misit me Ioh. c. 10. v. 20. & nolite de domo in Domum transire aliam. Quid verò hæc afflictiis faciendum? sanè illud Salvatoris usurpandum: Hoc scia-
tote, quod appropinquavit ad vos regnum Dei: revertuntamen Tyro, & Sidonem remissus erit in iudicio, quam vobis: Luc. 10. v. 11. & 14.

II. Ministerium Ecclesie est omnium gravissimum, difficillimum, & periculosissimum: In quam sententiam B. Lutherus Tom. 5. Jenen. f. 358. in Epistolâ quadam paræneticâ copiosè differtit: ubi etiam vide; & in Postil. concion. Dom. 23. Trinit. sic scribit: Quando summum cælum distat ab infimâ terrâ; tantò gravius & periculosius est Ministerium Ecclesiasticum, quàm regimen politicum: Hinc D. Bernhard. Ministerium ipsis Angelicis humeris tremendum rectè pronuntiavit. serm. 2. Ascens.

III. In omni Ministro Ecclesie requiritur 1. Φιλοπονία, laborandi studium; 2. ἀγάπη, dile-

dilectio, & humanitas; 3. *πίσις*, fidelitas; 4. *ὕπομονή*, patientia; perseverantia, & constantia in adversis. Complexus hæc requisita est Spiritus S. Apoc. 2. v. 19. Novi opera tua, & caritatem, & ministerium, & fidem, & patientiam tuam &c. Adumbravit eadem etiam in V. T. Ezech. 1. laboriositatem quidem imaginæ bovis, explicante Paulo 1. Tim. 5. v. 18. 2. caritatem verò, ita ut ex sincero Dei, & auditorum amore omnia proficiantur, facie humanâ; 3. fidelitatem, & fidem, forma aquilæ, quâ innuitur, non proponendas esse humanas traditiones, aut Philosophicas speculationes; sed celestem doctrinam: 4. fortitudinem, & tolerantiam in periculis, & adversis, specie leoninâ: uti eleganter explicat venerandus admodum, & celeberrimus Theologus Dn. D. Winckelm. super c. 4. Apoc. & cum eo Dn. Gerhard. Aphor. pract. p. 284. (qui etiam aliarum formarum suppeditat interpretationem, ibid.)

IV. Ministerium Ecclesiæ durabit usque ad finem sæculi; vigore promissionis divinæ Matth. 28. v. 20. 1. Cor. 11. v. 26. Eph. 4. vers. 12. 13. Confer Esa. 59. v. 21. 1. Cor. 15. v. 25. 26. 27. Est enim propter Ecclesiæ militantis congregationem institutum: completo autem Elektorum numero, Deus finem sæculo huic imponet, Ecclesiamque suam in æternam beatitudinem ad se transferet: ubi non opus erit ministrare

ministerii præconio; & administratione Sacramentorum; sed sublati omnibus externis adminiculis fidei, & spei, Deus erit omnia in omnibus: postquam tradiderit Filius Dei Patri suo regnum, his in terris per Ministerium gubernatum 1. Cor. c. 15.

V. Ministerium Ecclesiasticum non conservatur, nec propagatur successione aliqua locali, & externâ, sed spiritali, per sinceram doctrinam. Est enim Ministerium Regimen, non mundanum, aut politicum; sed spirituale: idcirco non exigit successionem externam, eamq; ad certam sedem alligatam, vel restrictam: maximè cum sit Ecclesiæ non certo loco alligatæ; sed Catholice, adeoq; attenditur hæc successio doctrinæ Apostolicæ; non verò certæ sedis. Hinc successio Ministrorum non poterit esse naturalis, vel Monarchica; sed mystica, eaq; Aristocratica.

VI. Ministri Ecclesiæ semper tentationibus, & persecutionibus sunt expositi. His quidem partim intus: partim forissecus: Intrinsecus tum à falsis fratribus, Hypocritis, & inimicitiam artificiosè voluntate signi occultantibus; tum ab ingratis hominibus quamplurimis: Extrinsecus verò à Tyrannis, vel secularibus: iisq; etiam vel per directum, vel indirectum processum, persecutiones intentantibus. Qua de re extat querela B. Lutheri Tom. 5. Jenens. f. 361. in Epistola exaratâ ad omnes Christianos: *Unter den falschen brüdern & alia*

ibid. fol. 266. Neq; n. aliam fortunam discipulis suis Christus pollicitus est, Matth. 10. v. 22. neque diversam præfiguravit Zach. 6. v. 1. in Quadrigis introductis: quarum explicationem vide apud Dn. Baldum: Comment. & Dn. Gerhard. aphor. 2. pract. p. 284. 285. Neque aliam ipsemet perpeffus est, Nec deniq; meliorem experti sunt Christi discipuli, 2. Cor. 4. v. 8. 9. 10. 11. Ast nec Pressores & persecutores inulti omnino abibunt ex iudicio divino;
Dann Sie sind Gottes Feind (inquit Lutherus d.l.) so ist Gott ihr Feind/ dafür will Ich Sie auch halten. Nun sind sie eben damit gnug gestrafft / **Das Gott ihr Feind ist: Denn Sie haben einen grossen schweren Feind / den Sie jetzt trotzlich verachten: aber zu seiner zeit redlich fühlen werden.**

Deinde, quod Ministri Ecclesie tentationibus subiaceant, à Satanà, proprià carne, & mundo illatis, testatur praxis priscorum, & modernorum temporum: idq; ad Christi exemplum, Matth. 4. Petri. & aliorum Apostolorum Matth. 26. Luc. 22. Quà de re Testimonium Lutheri vide in Conc. 12. Matthes. & Tom. Luther. 2. & Tom. 3. Ienens.

De Quinto.

Considerabimus etiam Adjuncta Ministrorum

frorum Ecclesiæ; non tamen omnia; sed potiora, & in superioribus intermissa; ceu sunt
1. Ministrorum Ecclesiæ virtutes, ratione vitæ publicæ & status privati 2. præmia 3. Mutatio localis officii: 4. Remotio.

De virtutibus.

Ratione vitæ publicæ: In Ministro Ecclesiæ spectantur Virtutes tùm communes cum aliis Christianis; juxta quas quivis Ecclesiæ Minister ut Christianus consideratur, ut sunt pietas, fides, spes, tolerantia, laboriositas, caritas, mansuetudo, benignitas, modestia, continentia &c. ex Gal. c. 5. v. 22. tùm peculiare ordini Ecclesiastico, quas præscripsit Apostolus 1. Tim. 3. v. 2. 3. ut sunt 1. prudentia; 2. modestia; 3. ornatus; 4. Hospitalitas; 5. animus suâ sorte contentus, vel ἀνὴρ κεκαρπῶς (à quâ exulare debet 1. φιλαργυρία, pecuniæ studium; 2. ars omnis sordida manuaris, quæstus faciendi gratiâ; 3. cauponaria: 4. nimium rei familiaris studium, circa agriculturam; vel rem pecuariam occupatum; 5. usuræ contractus) 6. Concordiæ, & pacis studium. Singulas hæc virtutes fusiùs explicavit Dn. Baldum. tractat. de institut. Ministrorum c. 25. p. 264. & seq. & Dn. Gerhard. Loc. de Minister. §. 276. seq.

Ratione vitæ privæ, h. e. quatenus Ministri Ecclesiæ considerantur, ut Oeconomi, nec non ceu Vxorati; & sic injungitur ipsis
1. Guber-

1. Gubernatio disciplinæ domesticæ; 2. tranquillitas in Conjugio; 3. liberorum recta educatio; 4. Sobrietas; & 5. temperantia 1. Tim. 3. v. 3. 4. 5. Tit. 1. vers. 6. 8. vide explicat. apud Dn. Balduin. d. l. c. 26. p. 280. Dn. Gerhard. d. l.

De Præmiis.

§. 1. Præmia Ministris Ecclesiæ ex dispositione divinâ duplicis generis sunt destinata; Temporalia videlicet, & Ecclesiastica; præsentia, & futura; momentanea, vel transeuntia, & æterna.

2. Temporalia præmia, quæ Deus Ministris suis designavit, quæq; ab Ecclesiæ membris, citra ullam tergiversationem, & hypocrisis præstari vult, sunt sequentia; 1. Reverentia erga Ministros Ecclesiæ, vel Honor & observantia: sunt autem omnes presbyteri duplici honore digni 1. Timoth. 5. v. 17. quicumq; laborant ex bono Ecclesiæ in verbo, & Doctrinâ; quiq; Ecclesiæ præsunt Hebr. 13. v. 17. adeoq; sive in templis, sive in Academicis docent. Porro Reverentia illa declaratur non tam verbis, & gestibus; quàm factis, consistens 1. in obsequio d. c. sive adhortatoriis; sive dehortatoriis Ministrorum præstando; 2. in declaratione benevolentie, humanitatis, favoris, & amoris erga Ecclesiæ Ministros, ceu suos regentes spirituales, Duces, præpositos, patres in Domino, à quib;

à quibus per Evangelium gignuntur 1. Cor. 4.
v. 15. Gal. 4. v. 19. Ejusmodi observantiam,
favorem & amorem Paulo à Galatis fuisse
exhibitam, ipsemet testatur d. l. c. 5. ubi si-
mul eos hoc nomine beatos prædicat: Me,
inquiens v. 14. *veluti Angelum Dei suscepistis; ve-
luti Christum Iesum: Quæ est igitur beatitudo ve-
stra? testimonium n. reddo vobis, quod si potuissetis,
oculos vestros effossos dedissetis mihi. Quod si
nunc Apostolus redivivus exserto capite mo-
res hujus seculi erga doctores, & ministros
Ecclesiæ aspiceret: longè aliud testimonium
hominibus ingratis, quippe *sinceros Theologos,*
non veluti Angelos suscipientibus; (multo
minus velut Christum Iesum) sed ut manci-
pia, mundi propudia, & homunciones abje-
ctissimos excipientibus diceret; tantùm abest,
ut eos favore, & benevolentia dignentur;
multo minùs, ut oculos suos effodiant, decla-
randæ benevolentia studio; sed ipsimet Theolo-
gus, si quid bono titulo tenent, & possident, eri-
piant, ad seque rapiant. Quà de re B. Lutherus suo
jam tempore graviter conquestus fuit super
Gen. c. 21. his verbis: Sed quid faciunt Nobiles,
cives, & rustici? Nonne conspirant quasi in odium
Ministerii? Sic Diabolus excitat membra sua contra
pios: id quod statim in paradiso cepit. Et paulò
post: Habemus n. hodiè nos quoque nostros Pi-
cholitas, qui invidia, & odio contra Ecclesiarum
ministros ardent, & omnes vias obstruunt, quibus nos
crescere*

crescere posse judicant. Hoc enim ipsorum verbum est, sufficere victum, & amicum **Rock und Kropff** / & propter multas causas cavendum, ne ditiescant Ministri Ecclesiarum. Haec **Genus Lutherus**. An verò id est honorem, & reverentiam Theologis, & ministris Ecclesiae exhibere? Longè sanè diversum ex divinà Ordinatione percipimus & jam percipiemus.

II. Itaq; ex divina dispositione quod Ministris Ecclesiae debetur, ut & omnibus pro salute Ecclesiae laborantibus, & vigilantibus, sive in populari cœtu auditorum, sive in doctrinâ multitudine Academica verbum Dei docentibus explicantibus, & contra hæreses propugnantibus; præmium est honesta sustentatio, sub qua comprehenduntur :

Primò provisio de necessario victu, & id genus aliis rem familiarem concernentibus **Luc. 10. v. 7. 1. Cor. 9. 1. 7. 9. 13. 1. Tim. 5. v. 18.** qualia sunt 1. in plerisq; Germaniae Ecclesiis Decimæ, præsertim in Franconia, & ducatu Wurttembergico; 2. Certa stipendia, aliàs salarii dicta: plerisq; in locis audiora; in plerisq; Ecclesiis verò valdè tenuia, nulloq; modo ad honestam sustentationem sufficientia; quæ nec etiamnum augentur; annonæ caritate vires acquirente indies, req; monetaria in pejus degenerante. Qua de re extant passim querelæ **B. Lutheri** vide **Tom. 7. Jenen. in de Vermahnung an die Pfarhern** / contr

usuras

usuras: Bawren / Bürger / Adell / Kö-
nen ihr Korn / vnd arbeit steigern / ihren
pfennig duppeln / oder triplen / Aber die
von der Schnur (wie man saget) zehren
müssen / die müssen herhalten / vnd sich
schinden vnd würgen lassen. Vide & præ-
fat. Psal. 2. Tom. 4. ubi sic scribit: Est sanè no-
stra conditio, qui seruimus Ecclesie, & docendi mu-
nus sustinemus, admodum exigua, & tenuis; Ferè
enim pro labore reportamus præmium, & non solùm
contemnimur superbe; sed etiam strenuè esurimus:
cum alii & in re bene lautà sint, & in summo habeantur
pretio. Car autem stipendia non augeantur
religionem sinceram propagantibus? ad
hoc respondet B. Lutherus in colloq. mensal. sic
ajens: Ja vielmehr sollen wir allzumahl
drüber klagen / vnd seuffzen / das der
grosse hauffe von Fürsten / vnd Re-
genten sich der wahren / rechten / rei-
nen Religion mit ernst nicht an-
nimbt: noch für vnser Kinder / vnd
Nachkommen sorget / welche durch
solche Karchheit entweder keine / oder
doch die vngelehrtesten Kirchen Re-
genten / vnd diener werden haben.
3. in plerisq; certi agriculturæ mansi salarii lo-

co Ministris Ecclesiæ deputantur, stipendio
valdè exiguo destinato: quod quidem salarii
genus præsuppositis præsupponendis non in-
totum reprobatur, si ager destinatus sit *fertilis*,
non verò *sterilis*: uti quidem sæpissimè con-
tingit in multis parochiis; ubi fundi paro-
chiales sunt vel *paludinosi*, vel *arenosi*; unde
vix Minister Ecclesiæ tantum panis conquiret;
quo se cum familia annuatim sustentet: 2. si
simul *dotalia servitia*, opera scilicet *manuaria*,
ac *serviles à colonis præstandæ* ipsi fuerint
confirmatæ; quæ Pastores, & alios ministros
labore rusticano sublevare possent, nec à stu-
diis avocare necessum haberent: Etsi enim
plures reperiantur, qui ruri degentes studia
prorsus negligant: magisq; operis rusticis de-
lectentur; quàm vigiliis: dantur pleriq; ta-
men conscientia suæ rationem habentes, &
vocationi benè consulentes: qui avidè, &
ferventer studia tractant cum insigni profectu
nilq; magis in votis habent, quàm ut onere
rustico prorsus sublevantur, alioq; pacto, vel
demenso frumentario, vel commemorato mo-
do per *dotalia servitia* sibi succurrendo susten-
tarentur. Sæpiùs hoc nomine ad Facultatem
nostram scripsit Pastor Cuttensis ex tractu An-
gerburgico Dn. Iacobus Schinnius, vir præclarè,
& solidè doctus, transmissio nuper simul nobis
Opere Theologico egregio, à se in miserabili
illà suâ conditione, ac inter infinitas mole-

stias

stias rusticanas, concinnato; cupiens à curis
rusticis, quibus sibi victum parare cogeatur,
liberari, sibiq; alio modo, suprà commemo-
rato à supremo Magistratu prospici, adeoq;
ad studia liberior reddi. Quà in parte si inter-
cessionem nostram locum Magistratus relinquere
annuisset; à pietatis officio nil alienum fe-
cisset; quo simili ferme exemplo alii ministri
Ecclesiæ ad studium ejusmodi, veluti post ter-
gum projectum, cum Zelo persequendum in-
flamarentur. Sed pius ille vir, à curis, & mi-
seriis suis morte immaturâ abreptus; æterna
jam percipit præmia, longè certiora, & am-
pliora, immò cum dignitate, & Majestate
Imperatoria haud permutanda. Neq; hoc ceu
inconsuetum, aut inusitatum alias æstimari
debet; cum in *Ecclesiis Saxonick* sit dudum in-
vividà praxi observatum; hodieq; laudabiliter
observeretur: uti patet ex *constitutione Ecclesia-
stica Elect. Saxon. c. 27. in articulis generalibus*
fol. 349. Dieweil an Etlichen orten von
den Löblichen vorsehren / alten Herr-
schafften / oder Collatoren, zu den pfar-
ren dotales, das ist / Dienst / oder Fron-
leüte verordnet / auff das die pfarrer
Leüte zu dienste haben, vnd ihre Güter
desto geruher / vnd besser bestellen kön-
nen: sollen durch jedes orts Obriga-
keit / vnnnd *visitatores*, die Leüte er-

Xx

mahnet

mahnet werden / solche dienst willig
vnd gerne ihren treuen Seelsorgern
zu leisten etc. Observatur idem quoq; in
Ecclesiis Curlandiae, & Semgalliae per omnia.
Quae laudabilis Constitutio utinam in hocce
nostro Ducatu antiquitus obtinuisset, au-
jam verò tandem obtineret sanè Ordini Eec-
clesiastico ruri degenti longè melius prospe-
ctum esset. Quà in parte laudem immortalem
meretur Magnific. & Generos. Dn. Andreas
von Breyzen Archimarschall. moderator
Prußia: qui hoc pacto, cū Praefectus esset Fischus-
stensis, Pastori Fischustensi prospectum ivit.
Sic sanè constitutioni ac dispositioni provi-
de insuper nostri quondam Patrie Patris Ducis
Alberti p. m. satisfieret, in sapius commemo-
rato tractatu von der Bischöfflichen
wahl / titul. von der besoldung s. wird
ihnen gereicht: werden sich auch vn-
sere Ambtleute so wol als die von
Adel darnach richten / wo es man-
gelt / das es in künfftiger zeit mög-
ge bessert / vnd insweret gesetzet wer-
den. Et paulò post: Wann solce beden-
cken / weil ein Pfarherr zu seinen studi-
alle sein patrimonium angewandt / vnt-
offe / was Er von seinem Weibe bekom-

men,

men/ darzu zugeset: dasselbige seinen
Armen künfftigen Wärmlein/ vnd Kins
dern auß dem Munde gezogen/ das es
ja zum Ambt desto lustiger machet: wo
ein solcher treuer Mensch/ wieder
vmb an seiner grossen Sorge/ Müs
he/ vnd Arbeit zimlichs vnterhalts
zugewarten hat: wie man ihnen
denselbigen auch ohne das schuldig
ist: wir sehn Lich das geistliche: ist
dan ein grossding/ so wir Ewer leiblich
ches erndten: sagt der Apostel Paulus I.
Cor. 9. Id quod non ad solos Ecclesiæ præ
cones; verum etiam ad Professores Theolo
gos extendendum optimo jure. Nam, uti hi
etiam pro totius Ecclesiæ bono, & emolu
mento vigilant, & laborant: ita mercede suâ
defraudari non debent, h. e. honestâ susten
tatione sibi sine ullo prætextu debitâ: An ve
rò hodiernâ temporis injuriâ non defrauden
tur? nemo inficias facile, nisi bardus & stu
pidus, iverit; qui modò præsentem seculi fa
ciem cum priscis temporibus, quibus salaria
primitus sunt designata, exactè, aut cordatè
saltem contulerit. Nam hocce corrupto secu
lo vix tanti valent, ad necessariorum compa
rationem 500. fl. quantum primitus valuere
100. rebus ferè omnibus in deterius devenien

tibus, ac valorem constituti salarii vel milles
excedentibus; remanente verò pristino anti-
quitus destinato stipendio. Quæ res si pluri-
mis gemitus & lacrimas extorqueat sapius;
mirum sanè nemini esse debet. Incumbit ve-
rò cura fidei Magistratui ex officio, juxta quod
tenetur esse nutricius Ecclesiæ, hujusq; Mini-
strorum, providè in ejusmodi difficultate supe-
ponere manum benignam, ac effectum dare,
ne tam præcones Ecclesiæ; quàm Professores im-
primis Theologi (uent omnium ratio sit ex
æquo habenda) cum gemitu officium suum
faciant: hoc n. vergit in exitium tempora-
lium & æternorum bonorum Heb. 13. v. 17.
aut verò Magistratu, præsertim à fide orthodoxâ
alieno, manus remittente, & curam sacrarum
& Ecclesiæ abiciente, vel ad minimum post-
ponente; totius Ecclesiæ interest, rationem il-
lorum habere industriam, qui pro ipsius bono,
& salute communi laborant: Quia illos viros
(verba sunt Wigandi antea citata ex tractat de
persecut. p. 256.) hoc est, Theologi Professores
(de his enim loquitur) utile est conservari.
sunt n. quasi κοινὸν ἀγαθόν (h. e. commune bo-
num) & communi Ecclesiæ ferriunt. Ipsorum itaq;
amissio commune totius Ecclesiæ damnum est. Sed
quotusquisq; hoc hodiè curat? An quali si-
mul eventu? cordatè olim varidica lingua
prædixit toties commemoratus Princeps noster
p. m. loc. cit. von der besoldung S. Aber

der liebe Gott bezahlet uns nach dem ge-
meinen Sprichwort: Kuppfern gelde/
Kuppferne Seelmessen/ das man für aus-
gen siehet/ weil man (die Theologos vnd)
armen Pfarhern in gemein so kümmer-
lich heit/ vnd je sorge erregt/ das sie mehr
nicht/ dann die Kinden vom Brodt zu-
essen haben/ darumb studiret niemandt
was gründtliches/ vnd rechesinniges:
Sondern was arme Leute sind/ die sich
sonst nicht zunehren wissen/ die studie-
ren obenhin/ lehren/ das sie selbst
nicht viel verstehen/ vnd führet ein
blinder den andern: damit gehet die
reine Lehre dahin/ vorgehet vns die
zeitliche Nahrung/ vnd wollfarth/
das Gott seinen Segen entzücht an
allen orten/ vnd wir/ wie Haggens
der Prophet saget/ vnser Geldt in
einen löchern beüttel legen. *Et s.
praced.* Wir solten doch ja nicht aus
Gottes Wort allein: sondern täglicher
Erfahrung gelernet haben/ vnd greiffen/
das es war sey/ wie der prophet Haggens
saget: Wo den armen Dienern

Gottes ihr gebühlicher Lohn/ vnd
verordnetes *deputat* entzogen/ vnd
entwand wird: es geschehe auch /
mit was schein (*quod pertinet improba-*
Moneta; denegatio augmenti, attenuato salarii
antiquitus constituti, valori, jure optimo de-
biti: da dan mehr dan die helffte an der
alten besoldung entwand vnd entzogen
wird) es immermehr wolle: weil Gott
sich nicht äffen läßt Gal. 6. So giebt es
keinen frommen: sondern gewissen scha-
den / das solch Gut das ander mit sich
hinweg frist. Dan Gott wil mit vns
essen / da ist dencken an verlohren / als
der Oberste Speisemeister / Koch / vnd
Zeller: Sol Er aber kummer leiden /
vnd nichts haben: So sollen wir auch
nichts haben. Es heist *Date, & dabitur*
vobis: wann der *Date* auffhöret/ sagt
Lutherus: So höret das *dabitur* auch
auff: Also schmachten dan / vnd leiden
noth/ Oberrn vnd Vnterthanen. Hacten-
us *Illustrissimi verba. Ibid. titul. Für-*
nehme Articel artic. 4. modum remedend.
ejusmodi oneribus, & gravaminibus in
optimâ formâ proponit S. darumb sint
Kasten

Kastenherren &c. & quidem sub inter-
minatione futuræ pænæ divinæ artic. 5.
zu dem/ das auch von wegen solches vn-
danks des Volcks; der fromme Gott era-
ürnet / das wort widerumb durch fals-
che Lehre hinweg nimmet Ose. 9. Amos
3. vnd folgendes auch das Weltliche t-
onnd Hauß Regiment in einen hauffen
wirffte Psal. 82. Matth. 22. Paulò infrâ 5.
Darumb sollen auch etc. Dann Gott
erhöret solch seuffzen / vnd klagen /
schicket anderley art seiner Diener /
vnd Knechte / die verheeren / vnd
verbrennen / würgen / vnd rauben /
bß Leib / vnd Seel / mit haab / vnd
gut / alles im rauch auffgehet / wie
Christus zuvor gesagt Matth. 22. vnd
das an seinen Juden / ganzem Asiâ, Græ-
ciâ, Italiâ, vnd aller Welt gewaltig be-
wiesen hat / vnd wir zu vnser zeit in Teüts-
chem Lande für augen gesehen.

Secundò provisio de honesto habitaculo: Nam
Deus ipsemet omnibus Ministris verbi sui pro-
spectum iri omninò vult non tantùm visu, &
amictu; verùm etiam honestâ habitatione. Sic Fi-
lius Israël præcepit, ut darent Levitis de Pos-

sessionibus urbes, ad habitandum, & suburbana
 ad jumenta alenda, Num. 35. v. 23. Jos. 14. v. 4.
 Sic Prophetis pecularia habitationis loca e-
 rant deputata ad peragendum cultum divi-
 num, ut 1. Sam. c. 1. c. 19. c. 21. 2. Par. 30. v.
 3. 4. Quinimò sacerdotes Egyptiorum liberalia
 habebant habitacula in certâ regionis parte.
 Gen. 47. v. 22. Pariter in N. T. provisio de ha-
 bitaculis honestis pro Ecclesiæ Doctoribus
 non ut ἀδιάφορον, sed ut maximè necessa-
 rium ex mandato Christi injungitur Matt. 10. v.
 40. 41. & quidem sub interminatione tem-
 poralis, & æternæ pænæ Luc. 9. v. 5. c. 10.
 v. 10. 11. ubi simul inhibetur migratio de domo in
 domum, seu probrosum, & inhonestum Ordini Ece-
 lesiastico Luc. 10. v. 7. Insuper accedit præce-
 ptum Apostolicum Gal. 6. v. 6. ut Ecclesia Do-
 ctoribus suis communicet, non in aliquibus
 duntaxat, adeoq; sustentationem, quâ victum
 & amictum concernentibus; sed in omnibus;
 & sic etiam in honesto habitaculo.

Atq; talis provisio nullibi Ministris Ec-
 clesiæ jure denegatur: & in Constitutione pie-
 tissimi quondam Magistratus nostri, von der
 Bischöflichen Wahl extat hac de re pecu-
 liaris titulus von behausung der pfarhern.
 Quam enormiter transgrediuntur, quotquot
 Ecclesiæ patroni, aut provisoires; Pastores, ac
 Ministros Dei, aut in ruinosas domunculas in-
 trudunt; nec de novis extruendis unquam
 seriâ

seriò solliciti sunt; aut in non ruinosas quidem; aut tamen *hæris porcorum, & castis subulcorum* non ab similes. Taliter nimirum Hypocrita, & Athei isti venerantur Sacrosanctum Ordinem!

Ubi non immeritò quaeritur: nùm *provisio de honesto habitaculo etiam ad Theologos Professores extendenda?* cum alioquin constet, usu plerumq; receptum esse, quò Professores sibi met de habitaculis prospiciant, eademq; proprio precio vel comparent; vel conducant; Ubi *affirmativam* omninò tuemur: idq; tùm *in genere*, ratione omnium Professorum; tùm *in specie*, ratione Theologiae Professorum in Academiis. In genere quidem (1.) quia omnis operarius fidelis est mercede debitor dignus. Matth. 10. v. 10. Luc. 10. v. 7. 1. Timoth. 5. v. 18. Ergò etiam *habitaculo*, quod sub mercede continetur: hanc n. ad sola stipendia, & salaria restringere contextus non permittit: alioquin etiam quibusvis Ecclesiae Ministris deneganda essent habitacula, ob designationem certè stipendii, vel salarii. (2.) à *primæ Academiæ* foundationibus, sub piis Imperatoribus, Regibus, ac Ducibus: ubi commoda habitacula pro docentibus simul extructa esse, Historia perhibet antiquior. (3) ab *hodiernâ* adhuc *experientia*, in multis benè constitutis Rebus publ. & Academiis obrinente: ubi certè *redes* pro Professoribus ad inhabitandum refer-

vantur: præsertim sub Papatu ubivis: ac ple-
rumq; etiam sub *Lutheranis Patronis*: ut *Lipsiæ*,
Argemorati, *Gissæ*, *Marpurgi &c.* (4.) ab honesto,
siquidem talis provisio ad commendandam
Magistratus *beneficentiam* plurimum facit.
(5.) Professores ad laborum expeditionem,
alacres, & promptiores redderet: sicuti con-
trâ denegatio habitaculi eos *pertesos*, & à stu-
diis planè *alienos facit*; quorum pleriq; rei fami-
liari nimium attenti esse, & nō modò victum;
sed etiam habitaculum sibi quærere non sine
angustiâ coguntur. Neq; enim eis stipendium
omnibus penditur necessariis comparandis
sufficiens: hoc imprimis ferreo seculo; quale
quidem fortasse ante 50. vel 70. annos magnę
quantitatis, & pretii videbatur fuisse: nunc
verò vix pro uno quadrante anni sustentatio-
nem aliqualem subministrans: & sic quæritur
unde domus conducenda? vel unde indu-
menta? unde ligna paranda? (6.) Neq; ad
dignitatem Ordinis Professorii facit toties ha-
bitaculum mutare (7.) neq; *expedit* sive rei fa-
miliari, sive studiis ipsorum: Nam & *tempo-
ris* optimi multum emigrationi, vel mutatio-
ni isti impenditur; non sine ingenti jacturâ,
& postpositione partium ex officio proprio
incumbentium: & de re familiari plerumq;
non parum amittitur, vel ad minimum distra-
hitur, aut *leditur* (8.) Hoc ipsum insuper exi-
git officium boni Magistratus, omnia ad hunc
finem

finem in regimine dirigere, quò inter omnes
Reipubl. cives vigeat *communio vitæ laudabilis*,
& *participatio* quantum fieri potest, *felicitatis*,
adeoq; boni *honesti, utilis, & jucundi* lib. 7. Polit.
c. 2. circa fin. denegatis verò mediis necessa-
riis: denegabatur tùm *communio vitæ laudabi-*
lis; tùm *participatio felicitatis*, quæ degenera-
bit in participationem *miseriæ*: & sic loco bo-
ni *honesti* redundabit ad cives Reipub. negle-
ctos, & postpositos, *probrum, & dedecus*; loco
utilis; ingens *jactura*, & *dispendium* omnis ge-
neris: loco *jucundi*, calamitas, & *afflictio*: quam
postmodum extipiunt *gemitus & suspiria* ad
Deum; ea verò is exaudiendo tandem popu-
lo universo gravissimas immittit pœnas. (9.) à
minori ad majus: si necessarium, ac æquum vi-
detur providere Scholarchis, & Collegis
Scholarum trivialium de habitaculis honestis,
ne quidem paganis Scholis exceptis: Sanè
multò magis æquum est, rationem habere
Professorum Academicorum: alioquin hi de-
terioris haberentur conditionis: id quod *bara-*
barum, & inhumanum! Et ita quidem hodiè æ-
stimari solent de facto ab ingrato mundo, &
cyclopico seculo; Quid verò jam eis facien-
dum? Equidem illud *piemissimi Ducks nostræ*
quondam in tradat. von der *Bischöfflis-*
chen Wahl titul. von der *besoldung der*
Schuldiener / solatii loco usurpandum:

Vnd ist die Welt nicht werth / das
sie ihre arbeit erkennen / vielweniger
vergleichen solle / vnd bezahlen: sol-
cher hohen werck muß GOT ihr
Lohn vnd belohner selbst sein.

*In specie, ratione, Professorum Theologiae
in Academiis docentium; provisio de habita-
culo honesto nullo prætectu est deneganda,
nec potest quidem.*

I. Iure divino 1. & quia sunt æquæ Ministri (1)
Dei, ejusq; legati; uncti: (2) verbi Dei, ejusq;
custodes, interpretes, propugnatores, & propaga-
tores; dispensatores; (3) Ecclesiæ, ex cujus bono
communi, atq; aded salute vigilant, & laborant
uti supra sufficienter, & fusè explicatum. Quo
igitur jure prospicitur de honesto habitaculo
sinceris Ecclesiæ Ministris à Magistratu, &
Ecclesiæ: eodem defraudari non debent in
Academiis verbum Dei docentes, ac ex com-
muni Ecclesiæ bono laborantes. Huc appli-
centur argumenta ab initio hujus membri se-
cundi de habitaculo, debito Ministris Eccle-
siæ, allegata ex Num. 35. v. 2. 3. Jos. 14. v. 4.
Gen. 47. v. 22. Matth. 10. v. 40. 41. Luc. 9. v.
3. e. 10. v. 7. 10. Gal. 6. v. 6. 2. 3. quia sunt dua-
plici honore digni æquè ac ii, qui ad plebem
concionantur 1. Timot. 5. v. 17. Sia verò de-
fraudentur honesto habitaculo: tunc sanè

non

non honorantur, sed despicantur ac probro habentur: id quod gravissimum peccatum contra ordinationem divinam 3. 7. quia ceu *Duces & prefetti* Ecclesie vigilare pro animabus tenentur non cum gemitu, sed gaudio; ne aliàs exitium divinitus immitatur. Hebr. 13. ver/. 17. Emphaticus hic Aphorismus cumulum suggerit pro hac sententia argumentorum 1. supeditat titulus honorificus *ducis*, vel *prefecti*: talis si sit mundanus jure poscit à subditis suis honestam sedem, vel habitationem: quam etiam nullo titulo ei denegare possunt, sed affectu reverentiae, & honoris ultrò deferunt. Cur verò denegabitur *Ducibus Spiritualibus*, vel *prefectis*, ab iis, qui Spiritualiter illis subesse, & parere tenentur ex ordinatione divinà, honesta habitatio? 2. officium strenuum, industrium, & arduum: tenentur enim vigilare pro animabus Ecclesie: Hinc duplici jure emergit obligatio Ecclesie de prospiciendo honesto vigilibus Spiritualibus habitaculo; primò propter officium, quod sustinent, arduum: tenentur n. perpetuò versari in speculâ Spiritualì; adeoq; intendere omni studio ac curâ, ne aliquâ ex parte Ecclesia quippiam detrimenti capiat: deinde propter sedulam in hoc officio industriam. noctes atque dies circa Ecclesie bonum promovendum occupatam. Magis igitur æquum est, prospicere vigilibus Spiritualibus de commodâ habitatione, quàm corpore.

corporalibus; vel ex commodo mundano vigilantibus 3. fidelitas, ac iudicii divini ratio: si quidem non solum vigilare tenenter pro Ecclesie animabus; verum etiam fideliter, quasi Deo rationem gravissimam pro ipsis reddituri; si nimirum salutem earum neglexerint, vel a falsa, & perversa via ad rectam, & militarem, ac ad calum ducentem non deduxerint. *Æ.* quum igitur omnino est penes reliqua, sustentationem concernentia, ejusmodi ducibus fidelibus honesta habitatione succurrere. 4. *modus obeundi officii*, qui cum gaudio conjunctus esse jubetur divinitus: aut denegato vel subtracto habitaculo, seu necessaria sustentationis parte; non amplius cum gaudio; sed cum dolore, & mœstitia officium suum facient, vel cum gemitu: id quod multis modis exitiosum Spiritus S. exprobrat & exaggerat. 4. *d.* quia Theologi Professores Spiritualia (1.) seminant: E. etiam jure carnalia metant oportet ea, quæ ad honestam sustentationem spectant 1. Cor. 9. vers. 11. (2.) Si cæteri Ecclesie Ministri potestatis erga Ecclesie sue auditores participes sunt imprecandis jure habitaculis honestis: cur non potius nos? ibid. v. 7. (3.) quia Theologi Professores in sacris operantur; sacratio ministrant, Evangelium annunciant. E. merito ex sacris redditibus, & provisionibus & ex Evangelio vivant oportet. ibid. v. 13, 14. 5. *e.* ex parte Magistratus, & Patronorum Ecclesie,

esse, qui debent esse Nutricii Ecclesiæ Esai.
49. 23. *E. omnium etiam Ecclesiæ Ministros:*
rum: Debent aperire portas Domino, Psal.
24. 7. *h. e. excipere liberalius & honestius*
Ministros Domini.

I I. Jure Naturæ Humano: quod inculcat
Apostolus 1. Cor. 9. v. 7. unde colligo: Quod
Patribus familiâs, militibus, ac pastoribus
gregis debetur, id denegari Ecclesiæ Doctori-
bus non debet, nec potest. Illis autem debentur
adminicula honestæ sustentationis, & ha-
bitationis. E. eadem Ecclesiæ Doctoribus de-
negari non debent nec possunt.

III. Jure Politico, eoque publico: quod qui-
dem imperat Magistratui in Reipub. statu rectè
constituto, non modò ad subditorum utilita-
tem omnia dirigere; verùm etiam totum cor-
pus Reipubl. curare, ac providere, ne aliqua-
pars deferatur, monente Tullio lib. 1. officior.
ex sententia Platonis. An verò hâc ratione
non deferantur Reipub. membra bono publi-
co inservientia, ex ejusque salute vigilantia,
quando honestis habitaculis defraudantur?

IV. Jure Ecclesiastico, quod quidem bono-
rum sacris usibus piè antehac destinatorum,
inter alia tertiam portionem ad extruendas, con-
servandas, & reparandas ædes sacras, cultui di-
vino, ac habitationi Theologorum quorumlibet de-
signatas; impendere injungit: initio hujus rei
facto circa Annum Christi 470, vide Gelas. in
Epist.

Epist. ad Cler. & pleb. Brundus. quæ citatur c.
Concesso caus. 12. Q. 2.

Ast multa hæc in contrarium objiciun-
tur à Politicis :

1. Magistratum nullo jure teneri ad largien-
dum Professoribus liberalem habitationem.

R. 1. Jam supra evidentibus argumen-
tis obtinimus : id officii Magistratui jure in-
cumbere, ut prospiciat omnibus, ex bono pu-
blico laborantibus, non solum de honestà su-
stentatione, sed etiam de habitatione commodâ.
Quod verò hodierna praxis diversum testetur
id factum esse ob temporis injuriam pronun-
ciare non dubitamus; loquimur autem nos de
jure. 2. Distinguendum est inter Professores in
communi, & Professores Theologiæ; illis si deneg-
getur liberalis habitatio (alioquin per se debita
de jure) speciosius forsitan reperiri posset,
quod prætendatur : siquidem ad ordinem
Ecclesiasticum propriè non pertinent, neque
Ministerii partem aliquo respectu consti-
tuunt. Longè verò alia ratio est Doctorum,
& Professorum Theologiæ : sunt enim & meritis
vocantur Ministri Dei, legati Domini exerci-
tuum Mal. 2. v. 7. Dispensatores, & custodes
Myteriorum divinarum, speculatores, Duces,
vigiles, Pastores, Presbyteri. Hinc etiam dupli-
ci honore æstimandi &c. Breviter : paria sub-
eunt cum Ecclesiæ præconibus munerum onera,
licet non omnes singula expediant : paria
subeunt

subeunt titulos, pari mercede digni reputantur à Deo; Ecce verò non digni honesto receptaculo judicandi cum reliquis Ecclesiæ Ministris? Audiamus iudicium B. Lutheri Tom. 4. Lat. super c. 10. Matth. Reddem verò rationem Deo Politici, qui Theologis subtrahunt, quæ reddi fundata sunt, (ut rustici, nobiles, et cives) ei qui hæc dicit: Dignus est operarius mercede suâ; illi autem fraudant mercede eos, qui digni sunt. Secundò nota, quod non tantum cibum operarii approbat; sed mercedem, scilicet, quo & alia necessaria comparari possint, quia & vestitus, Habitatio, & alia sunt necessaria. Hæcenus Lutherus.

II. Obiectio: Moris haud esse, nec fuisse alicubi, ubi Professoribus liberalia habitacula præstentur.

R. 1. Morem vitiosum non posse præiudicare juri divino, Naturali, Politico, et Ecclesiastico.

2. Contrarium paulò antè à nobis fuit demonstratum ab antiquâ, atq; laudabili præxi quarundam Academiarum; quarum Professores Theologi gaudent beneficio honestarum habitationum: De splendidis Pontificiorum Basilicis, & Palatiis nil referemus; solummodò nominamus ex Lutheranis Academiis Lipsiensem, Argeminiensem, Rostochiensem; ubi Professores honorificis excipiuntur habitaculis, idq; gratuito, Sic pro Theologis Marpur-

80 Gissam tranſituris ædificavit ædes optimas
Illuſtriſſimus Haſſiæ Landgravius Ludovicus.
Ita reſervantur etiam nũm certa ædificia, &
habitacla pro Theologiæ Profeſſoribus Mara-
burgi. Sic Altorſii à Patronis Norimbergenſibus
ſancitum eſt; ut jam nil dicam de magnificis
ædibus in Daniâ, & ſueciâ, quas Profeſſores, &
præſertim Theologiæ, incolere cum cohone-
ſtamento Ordinis ſui ſolent: nil inſuper com-
memorabo de praxi ipſorummet Calviniano-
rum, præſertim in Angliâ; ubi Profeſſoribus
Academiarum, Cantabrigienſis, & Oxoniæ
optimè proſpectum eſſe reſtantur omnes illi,
quoquoſque peregrinandi gratiâ, loca illa invi-
ſerunt, & perluftrarunt.

Instant: Negari tamen non poſſe, diver-
ſum in Germaniæ Academiis uſuvenire: ubi
nec Theologiæ quidem Profeſſoribus libera-
lia eriguntur habitacula.

R. 1. Non diſſitemur; ſed addimus, id
injuriâ temporis introductum eſſe; de quo tamen
B. Lutherus paſſim conqueſtus eſt jam ſuo tem-
pore, vehementer, & addidit, non ſine gemitu:
*Mann werde noch an vielen orten
das Evangelium aushungern.*

2. Conditionem locorum paſſim eſſe tolera-
biliorem in Germaniâ, ubi Academiae ſunt
fundatæ: ita ut faciliùs vel comparari, vel con-
duci poſſint mediocri precio ædes ad habitan-
dum ſatis honeſtæ, & idoneæ; quarum inſuper

Muſæ.

Musea hunc in usum fabrefacta, & elocata, valorem faciliè adæquare, vel excedere conductitium solent. Contrà res in populosis civitatibus est plerumq; cum summâ difficultate conjuncta, exigens simul tantum precii conductitii annuatim, quantum ferè ad aliud sustentationis genus vix sufficienter pendi solet. Non est itaq;, quod quispiam ab exemplo aliarum Academicarum argumentetur, sunt enim hoc quidem respectu prorsus impares, ac dissimiles locorum conditiones.

3. In plerisq; Academicis Germaniæ defectum ædium liberalium suppleri solere ex redditibus annuis Corpori Academico certis in locis destinatis antiquitus; ut sunt plures villæ, prædia, compita, fundi, sylvæ &c. unde etiam salaria persolvi consueverunt Professoribus à Rectore: in plerisq; reservatos esse *Canonicatus*, hoc est, certos redditus, unà cum habitaculis ex donatione munificæ Magistratus collatis, præcipuè Theologiæ Professoribus: quæ, cœu Deo consecrata inviolata conservantur, nec ad usus profanos transeunt unquam citra Sacrilegij crimen: in plerisq; insuper reservari repurgatas ædes ex antiquis *Cenobitis* in gratiam Theologorum, Professorum.

III. Respiciendum est ad primam fundationem Academicæ antiquitus à Patronis institutam: ubi provisio de habitatione Professoribus præstanda liberali, plerumq; deficit, ac substituitur prorsus. E. jure præstari non tenetur.

R. 1. Juri divino nullius hominis infertur quicquam præjudicare, vel derogare potest, debetve.

2. Fundatio illa prima concernere tenetur gloriam Dei, & salutem Ecclesie, seu finem genuinum, & Architectonicum; qui ergo negligat, vel posthabeat media finis illi inservientia, inter quæ etiam jure refertur auctio Professorum in facultate præsertim superiori Theologicâ? aut quomodo illa eadem impedit, denegatione necessariorum sustentationis honestæ partium? quod etiam meritò suo pertinet habitatio commoda.

3. Foundationis beneficium non esse coarctandum; sed ampliandum: id enim facit maxime ad regium, & Magistratus fundatoris primi amplitudinem, consistentem in dispositione mediorum illorum omnium, quæ ad bonum publicum promovendum pertinent, ac imprimis spirituale, & salutiferum. Et jus foundationis (ex jure Patronatus, ac præcipue Majestatis dispensatorio) ad successores in Regimine devolutum, non absolvit; sed obligat eosdem seu Magistratum fidelem, ad officium, & curam bene proficiendi omnibus, & singulis, ex publico emolumento, & salute communi laborantibus.

4. Distinguantur tempora, & dubitatio erit nulla quoad præsens negotium, ab initio foundationis, ut & reformationis omnia erant adhuc in principiis, nec usq; quaq; ultrò citroq;

vroq; expendi accuratè poterant. Quod si vero fundatori alicui primo usq; ad hocce præsens tempus in vivis superesse licuisset; res in disceptationem hunc quidem in modum devenire necessum non haberet: uti quidem hodiè, proh dolor! vocari à Politicis consuevit.

5. Nec tamen insuper provisio illa inhibetur in fundatione illâ aritâ; proinde absq; ullo peccato in pios fundatoris manes, ejusq; dispositionem præstari optimè ac piè poterit: præsertim jure divino, necessitate, & maximâ temporum difficultate id exigente. Effatum n. illud Salvatoris: Dignus est operarius mercede suâ, non est in arbitrio nostro positum, num adimpleri, vel intermitteri debeat; sed est necessarium, omnibusq; modis, omni tempore, loco, ac in omnibus in verbo Dei, & Doctrinâ laborantibus citra tergiversationem implendum.

6. Si primæ fundationis ratio hodièq; Satrosancto loco haberetur à Politicis; certè meliùs prospectum irent omnibus in Ecclesiis & Scholis docentibus, neq; ullo prætextu ea, quæ reddi fundata sunt, faciliè subtraherent, uti sunt salaria, juxta pristinum valorem pendenda; ædes, sacris usibus destinate, adeoq; ad sustentationem Theologorum extructæ; alij insuper redditus Sacri. Hoccine pacto fundatio primæ sanctè observatur, illo a. violatur?

IV. Esse inauditum ac novum, a meq; injustum

tum prorsus, quod Professor quissiam liberali habitaculo unquam esset exceptus.

R. 1. Rem esse valde antiquam: 2. in Jure dirimo, & naturæ fundatam: uti suprâ evictum; 3. comprobat hoc quoq; praxis non solum in exteris, sed etiam in hac Academiâ nostrâ olim usitata: exemplo Friderici Staphyli, non in Ecclesiæ cætu populari; sed in Acroaterio Academicò professi, tempore Ostandri, & ante ipsius adventum: ille certè multis modis indignus Apostata; honorificâ habitatione eaq; liberali fuit potitus, ut jam de Stancaro, Aurifabro, & aliis vertumnis honorificè heic exceptis nil commemorem. Idem probari potest exemplo Rever. & Excell. Dn. D. Pouchenii Prof. quondam p. m. & Pastoris, Cneiphorian. cui cum extra officium Ecclesiasticum viveret; honestum habitaculum in ædibus Episcopalibus fuit designatum; in quo sine ullâ questione status, & tranquillè habitavit, quam diu voluit: & contra-cto matrimonio prolem procreavit etiam unum superstitem. Idipsum comprobat insuper exemplum D. Wigandi p. m. cui honorificum habitaculum; non ut Concionatori (erat enim extra officium Ecclesiasticum ab An. 1573, ad 75.) sed ut Professore Theologo ab Ordinibus Borussia præstatur. 4. Qui ex animo Orthodoxæ religioni addicti essent, hunc scrupulum ipsimet aliis eximere deberent, nec nunc demum Quæstionem status Theologis movere;

movere, num eis jure debeat habitatio? perinde, ac si quærent: num dignus sit operarius mercede sua? Disceptent verò illi cum nostro Archiepiscopo, & tentent, num possint hanc legem aliquo artificio politico ex Codice Sacrosancto eradere, & citra vulnus conscientie irritam reddere; tunc in illorum opinionem aliquo modo concederemus. Atqui, ô homo, tu quis es, qui ex adverso respondes Deo? an oculus tuus malus est, quod ego bonus sim? respondebit in judicio illo magno Rex Regum, & Dominus dominantium. 5. Siquis Politicorum attentata ex ædè censere voluerit: certè per quàm plurima uox, & antehac inaudita facilè deprehenderet; sed quia commemoratu sunt odiosa, eorum conscientie examinanda relinquuntur, de quibus etiam Deo gravissimam reddere tenebuntur suo tempore, rationem.

Quibus ita expeditis, inferimus sequentia porismata. I. Non posse Doctores Ecclesie; Professores Theologie, citra grande peccatum negligi, multò minùs necessariis, quæ victum, & habitaculum defraudari, destitui, ac privari, sive à Magistratu, qui tenetur esse ex Dei mandato nutricius Ecclesie, ejusq; Ministrorum omnium: sive in defectu cure Magistratus erga puriorem religionem, à tota Ecclesia, ex cujus communi bono, & salute vigiliant, & serviunt. In quam sententiam emphatica legi possunt verba Illustrissimi quondam

Ducis nostri, p. m. tractat. von der Bischöf-
lichen Wahl titul. von Einkünfft der
Kirchen etc. Es ist beydes natürlich/
vnd Gottes Gericht selber/ das ein jes
der getreuer Arbeiter seines Lohns werch
ist Luc. 10. vnd so gar ein nötig stück
in der Kirchen/ das Prediger/ vnd
Schuldiener wol vnterhalten wer-
den/ das auch paulus saget: hie dörffe
niemandts gedencken/ das sich Gott
werde lassen spotten/ vnd äffen: son-
dern es sey ernst Gal. 6. also/ das es
eine gewisse anzeigung ist: wer nicht
hülfft/ damit Pfarhern/ vnd Schul-
diener erhalten werden/ der helt vom
Predigambt/ vnd Gottes Wort
nichts/ darumb hat er keine Gottes-
furcht/ noch Liebe/ ware Buße vnd
Glauben/ darumb auch keine See-
ligkeit.

2. Magistratum impietatis, & sacrilegii cri-
men incurrere, quoties Ministros Ecclesie, sive pre-
cones, sive Professores verbi Dei, sedibus, vel aedibus
usibus sacris destinatis, quocumq; pretextu excutit,
eandemq; ad se rapiendo in profanos usus convertit.

Impia

Impietatis quidem; (1.) quia hoc pacto violat jus divinum prohibens inferre Unctis Domini, h. e. Ministris verbi Dei, ullam injuriam, aut nocumenum Psal. 105. v. 15. nolite tangere unctos meos, & Prophetis meis nolite nocere. Zach. 2. v. 12. qui vos tangit, tangit pupillam oculi mei. Qui vos spernit, me spernit, Luc. 10. v. 16. Matth. 23. v. 40. Quicquid uni ex istorum minimis fecistis, mihi fecistis. Jam verò excussio ex habitaculo Ministri verbi Dei, est plusquam simplex injuria, aut contemptus ab auctoribus redundans ad ipsum Deum.

(2.) Quia pugna cum gloria Dei, & publico spiritali bono: Hoc enim pacto utrumque impeditur; dum extrusis vel excussis cum circumvagantibus, & curis extraneis confectandum est necessariò; postponenda verò propria vocationis munia, adeoque sæpè cum Propheta ingemiscendum: Non amplius loquar ad vos in nomine domini; sed derelinquam populum meum Jer. c. 9. v. 2. c. 20. v. 9.

(3.) Quia cum maledictione, & blasphemiâ nominis divini conjunctum est ejusmodi attentatum, præsertim apud infideles: qui ex actionibus ejusmodi externis, & conditione, vel sorte Ministrorum verbi Dei asperâ, cultum sincerum contemnunt, & odio in veram religionem inflammantur.

(4.) Quia deturpat Ordinem divinum Ministerii: Nam qui duplici honore digni æstimari debent

debent ex Dei jussu; hi jam ex certâ sede deturbati viliores evadunt quibusvis paganis prætoribus, ludimagistris, aut Diaconis; in eminentiori gradu enim alioquin constituti; exq; communi bono Ecclesiæ vigilantes, & laborantes; hoc beneficio iniquè privantur, quo illi vel infimi gaudent.

(5.) Quia partes pietatis, quas jus divinum à Magistratu flagitat, in impias commutat. 1. incumbit Magistratui ex officio *aperire portas* Domino Psal. 24. 7. adeoq; eum cum suis Legatis honorificè excipere: jam verò attentatis ejusmodi portas Magistratus Domino non aperit; sed præcludit; & præcludendo eas domino, & legatis ejus; aperit longè lateq; Diabolo, ejusq; Angelis, vel legatis. Fit itaq; Hospes Diaboli, qui noluit esse susceptor Domini. 2. officium Magistratui incumbit *custodiendæ fidei*, ejusq; *protegendæ*, & *promovendæ*: non promovet autem, nec protegit veram religionem ac fidem ejusmodi attentatis: quoties assertores & propagatores Orthodoxæ religionis hunc in modum excipit, & tractat; sed potius *supprimit* premendo Professores veritatis. 3. Magistratus debet esse Dei vicarius Rom. 13. v. 4. ac proinde tenetur ex officio, Dei loco, bonis bene, & malis malè velle; tenetur mandata & jussa supremi Domini fideliter exequi, duplici honore Christi ministros afficiendo; præmiis debita eis largiendo; de necessariis providendo; &

maximè

maximè præcavendo, ne de domo in domum migrent, sicq; incertis sedibus errent Luc. 10. v. 7. nec cum gemitu officium suum faciant, Hebr. 13. 17. Ergò aliis meritum benè de mortalibus esse, Hoc est, esse Deum, veteri si credimus *Ævo*: Mantuanus. 4. Ad Magistratum spectat, & edificationem Ecclesiæ promovere per organa divina: E. his non debet agrè facere, eorumq; munia officii hoc pacto impediendo; simul bonum publicum impedire, sed jure de omnibus necessariis prospicere, id quod est osculari filium Dei Psal. 2. v. 12. 5. Magistratus tenetur esse Nutricius Ecclesiæ, Esa. 49. 23. debet ergò adminicula sustentationis subministrare iis, quicunq; pro salute, & bono Ecclesiæ vigiliant, & laborant: Desinit verò esse nutricius Ecclesiæ subtrahendo, & excutiendo necessaria ad sustentationem fidelium Ecclesiæ Doctorum pertinemia. 6. debet Deum in judicio stantem timere ex Psal. 82. v. 1. Ergò neminem debet ex ordine sacro injuriâ, vel damno aliquo afficere, cui ex officio debet favorem, promotionem defensionem, ac patrocinium.

Sacrilegii verò, idq; ex mente, & judicio B. Lutheri in Colloq. mensal. ubi verba ita habent *Sürnemlich aber ist die Sünde/ vnd das Gericht derer/ so die Kirchen berauben/ vnd die Geistlichen Güter zu sich reißen/ schwer/ vnd vntzäglich/*

lich/die Gott ernstlich straffen wirdet.
Wie auff dem Lande der Adel / vnd
die Scharhanssen in Städten / die
gewaltigen geschlechte etc. gemein-
lich pflegen zuthun: dann di- selben
sehen ein kleines genieslein / vnd eine
arme Partacken / vnd bettelsücht an /
berauben die Kirchen / da sie doch
wol mehr geben / vnd helfen solten /
nach dem Exempel ihrer Vorfahren /
welche die Richen mildiglich / vnd
reichlich begabet vnd gehret haben.
Darumb ist man schuldig frommen /
treuen Christlichen Lehrern vnd
Kirchendienern ihre besoldung zu-
geben: Sie ehrlich zu vnterhalten /
vnd zuversorgen.

Haſſenus Lutherus.
Et quia ejusmodi magistratus Sacrilega Ecce-
lasticorum bonorum ereptio, & ab alienatio,
ut & impia tradatio, & exceptio ministro-
rum verbi Dei, gravissimum est peccatum co-
ram Deo; cum is ceu iustissimus Iudex inul-
tam abire ex iudicio suo non sinit; quin panis-
tium temporalibus; tum æternis severe, utu-

seri

ferd puniat: prout gravissimè comminatur.
Esa. c. 22. v. 17. 18. 19. Stehe / der Herr
wird dich wegwerffen / wie ein Star-
cker einen wegwirfft / vnd wird dich
umbtreiben / wie eine Kugel auff wei-
tem Lande: vnd Ich wil dich von
deinem Stande stürzen / vnd von
deinem Ambt will Ich dich setzen. Er
cap. 33. v. 1. wehe dir du verstöret /
meinstu / du werdest nicht verstöret
we: den & vnd du verachter / meinstu /
mann werde dich nicht verachten &
wenn du das verstören vollendet
hast / so wirstu auch verstöret werden
wenn du des verachtens ein ende ge-
macht hast / so wird mann dich wie
der verachten. Sic Job. c. 20. v. 15.
Die Güter / die er verschlungen hat /
nuß er wieder ausspeyen / vnd Gott
wird sie aus seinem Bauch stossen.
v. 19. denn Er hat vnterdruck / vnd
verlassen den Armen / Er hat Heuser
u sich gerissen / die Er nicht erbawet
hat.

hat. v. 21. Darumb wird sein gut
Leben keinen bestand haben. v. 22.
wenn er gleich die fülle / vnd gaug
hat / wird ihm doch angst werden /
Allerhand mühe wird ober ihn kom-
men. lege v. 23. 24. 25. 26. Es ist
kein finsternis da / die ihn verdecken
möchte: Es wird ihn Feuer verzeh-
ren / das nicht aufgeblasen ist / vnd
wer vbrig ist in seiner hütten / dem
wirds vbel gehen. cap. 24. v. 2. Sie
treiben die Grenzen zurück / Sie
rauben die herde / vnd weiden sie. v.
4. die Armen müssen ihnen weichen
vnd die dürfftigen im Lande müssen
sich verkriechen. Was gilt / ihr we-
sen wird verschwinden / vnd ihr vbr-
iges das Feuer verzehren? c. 22. v.
20. Sie sind eine kleine zeit erhoben
vnd werden zu nicht / vnd unterdrückt
vnd ganz vnd gar ausgelilget wer-
den / vnd wie die erste blühet an der
Ehren werden sie abgeschlagen wer-
den

den c. 24. v. 24. das ist der Lohn
eines Gottlosen Menschen bey Gott
und das Erbe der Tyrannen / das
sie von dem Allmächtigen nehmen
werden. c. 27. v. 13. legatur vers. 14. 15. 16.
usq; ad finem confer. Zach. 2. v. 12. 13. Ac si
incendia, pestes, bella, & alia id genus mala.
Deus vel maximè ideò immittit totis regionibus,
quod Ministros suos malè exceipiant, per-
sequantur, & turpiter excutiant; uti exemplo
Chrysostomi comprobat Wigand. tractat. de
persecut. p. 74. quis mirabitur, similibus ca-
lamitatibus tot provincias hodieq; divexari,
& affligi ob similia delicta?

Caveat proinde plus Magistratus (verba sunt
Dn. Gerhardi tom. 6. Loc. de Magistrat. p.
842.) ne Ecclesiastica bona ad se rapiendo, ex San-
ctis dicata; in privatos usus convertendo, grandi Sa-
cilegio sese obstringat. Vultur ex altari carnes,
& carbones surreptos nido inferens, & ni-
dum, & pullos exussit: Sic Harpiæ ac Vultu-
res illi, qui bona Ecclesiastica per vim rapiunt, ea-
dem non commodo, sed exitio sibi fore experientur.
(Vide locum, ex quo hæc desumpta sunt, in
Tischreden Lutheri, sub titulo: von der
Weisheit und ihrer art; ubi fabula introdu-
citur de amicitia inter Vulpem & Aquilam
contractâ, his verbis: Es war einmahl
ein

ein Adler / der machte freundschaft
mit einem Fuchß / Als nun der Fuchß
sich aller freundschaft zu dem Adler
versahe / da hatte er seine jungen un-
ter dem Baum / darauff der Adler
seine jungen Adler hatte. Aber die
freundschaft weret nicht lang : denn
alsbald der Adler seinen jungen nit
hatte Essen zubringen / vnd der
Fuchß nicht bey seinen jungen war /
da flohe der Adler herunter / vnd
nahm dem Fuchß seine jungen / vnd
führt sie in sein Nest / vnd ließ sie
die jungen Adler fressen. Da nun
der Fuchß wieder kam / sahe er / das
seine jungen hinweg genommen wa-
ren / klagts derohalben dem höchsten
Gott / das Er das *jus violata amici-*
ria rechen / vnd diese *injuriam* straffen
wolte. Nicht lang darnach / da der
Adler wiederum seinen jungen
nichts zu essen zugeben hatte / sahe er
das mann an einem ort im Felde
dem

dem Jovi sacrificirte. Derohalben
flohe Er dahin/ vnd nam flugs einen
Braten vom Altar hinweg/ vnd
brachte denselbigen den jungen Ad-
lern ins Nest. Es war aber am Bra-
ten eine glüende Kohle behengen
blieben: Dieselbige/ als sie ins Nest
gefallen war/ zündet sie das Nest an/
vnd als die jungen Adler nicht flie-
gen konten / da verbranten sie mit
dem Nest.)

Prædones illi (subdit ibid. Dn. Gerhard.)
honorum Ecclesiasticorum rectè conferuntur Militi-
bus, qui Christo vestimenta detraxerunt, quæ pia-
liorum beneficentia ipsi dederat: Sic bona Ec-
clesiæ à piis Majoribus collata illi in privatos
usus convertunt, ex Christum in membris suis nudum
relinquunt, planè juxta illud Jobi c. 24. v. 7.
die Nacketen lassen Sie liegen/ vnd
lassen ihnen keine Decke im Frost /
wen sie die Kleider genommen ha-
ben. Das sie sich müssen zu den Fels-
en halten / wenn ein Platz Regen
von Bergen auff Sie geüßet/ weil
Zz sie

sie sonst keinen Trost haben. Manet
verò insuper Harpias ejusmodi illud primum
quale Christus in membris ac Ministris suis
malè exceptus, & tractatus omnibus maledi-
ctis retribuet, eos in censorio illo die, sic al-
locuturus: *Ite maledicti in ignem æternum, qui
paratus est Diabolo, & Angelis ejus: nudus era-
ram, & non operuistis mei. Hospes eram, &
non recepistis me hospitio (vel non collegistis me)*
*Amen dico vobis, quatenus non fecistis uni de
minimis his, nec mihi fecistis; Et ibunt hi in sup-
plicium æternum, Matth. 25. v. 41. 43. 45. 46.*
Hinc Poëta:

Ad tristes rapient tales pia Numina panas

Harpyas, spolians nam spoliandus erit.

Concludimus igitur cum Dn. Morlino: **Du**
bist/ wer du wilt/ der du der Kir-
chen güter zu dir gerissen hast/ viel
oder wenig/ heimlich/ oder offens-
lich/ so hastu die schwere last auf
deiner Seele/ vnd Gewissen/ da
für du an Gottes jüngstem Gerich-
solt vnd must antwort geben. ubi
nullus in iudicio Dei consistere poterit Poli-
ticorum prætextus. sub quo jus suum defen-
dere satagunt, ac simplicioribus palpum ob-
trudere allaborant. Quam enim evanida, &
lubric

lubrica sint eorum argumenta, videre est in
Pastorali Lutheri, ubi etiam discussa legi pote-
runt in Appendice von Kirchen Gütern/
vnd Allmosen etc. Membro 8. p. 440. sc-
qu. usq; ad finem, nec digna, quæ heic recen-
seantur: Et ultimus ille censorius dies, ad
quem omnes ordinem sacrum prementes, &
deturpantes, ac quoquo modo dehonestantes;
peremptoriè citantur, à quo ad aliud appellare
iudicium, vel declinare forum, nefas erit; suo
tempore vanitatem eorum manifestabit.

Tertiò provisio de sustentatione. 1. emeritos
rum, verbi Dei ministrorum: 2. aut morbo aliquo
corruptorum. 3. viduarum, & liberorum, post
fata derelictorum ab Ecclesiæ Ministris. Quoad
prius non permittit jus divinum, talem repen-
dere emeritis gratiam Ministris Ecclesiæ, vel
Theologis, qualem retribuunt aulæ suis aulicis;
sed certâ lege cavit senio confectis molestias
non esse creandas; sed potiùs rude donari eos
præcepit. Num. 8. v. 24. 25. Ita B. Augustinus
senio confectus rude fuit donatus: postulato
sibi Successore Evadio. Quoad secundum & quæ
cura Ecclesiæ incumbit, ut benè provideat
Ministris Ecclesiæ morbo affectis, & corru-
ptis: sanctorum necessitati communicando.
Rom. 12. v. 13. c. 15. v. 26. 1. Cor. 16. v. 1. (2.)
& ejusdem est sentire incommodum, cujus
erat sentire ab aliquo commodum (3.) jus
ἐπιμελεσθαι idem exigit, uti à filiis carnis,

erga parentes corporales; ita à filiis Spiritus
erga patres suos spirituales, à quibus per E-
vangelium geniti sunt 1. Cor. 4. v. 15. Gal. 4.
vers. 19.

Quoad tertium, viduis & orphanis, orbis
Pastorum suorum ac Theologorum prospicere
tenetur Ecclesia 1. ratione honestæ sustentatio-
nis. 2. ratione habitaculi honesti; Quali quidem
beneficio gaudent vidue & orphani Pastorum
in Germaniâ; Sic in Electoratu Saxonie certæ
ædes, certaq; stipendia viduis defunctorum
Ecclesiæ Ministrorum sunt destinata; Nostri
quoq; Constitutio Principis idem imperat lauda-
biliter tractat. von der Bischöfflichen
Wahl. *ital.* von den alten/ verleb-
ten Pfarhern/ oder ihren nachge-
lassenen Witwen. *Vbi inter cetera*
sic loquitur: Pfarhern lassen gemein-
iglich nichts/dan ein hauffen Kin-
der/ vnd Waisen: weren sie hand-
werck'sleute gewesen / so hetten sie
ja etwas können für die handbrin-
gen. Nun haben sie vmb der Ar-
men Kirchen willen / derselbigen
zudienen / ihrer Weiber vnd Kin-
der vergessen / Sol nun die Kirche
diese

**Diese lassen: wo ist doch für Gott
immermehr zuverantworten?**

At Constitutionis etiam hæc sanctissima
Lex; sicuti aliæ ferè omnes pientissimi Ducis
illius; *nefariè pedibus conculcamur*; dum viduæ
post fata maritorum suorum ædibus parochia-
libus *plerumq;* in *incertum* extruduntur; *ple-*
rumq; in *casas* pauperrimas ablegantur; *multæ*
coguntur Hortulanorum tuguriola incolere in
pagis; huc illuc *incertis* sedibus errare; *plurimæ*
deseruntur undiquaq; *manibus* suis victum pa-
rare, indumenta *lavando*, *consarciendo*, & id
genus alia *sordida* exercendo coguntur. Hæc
veronè est gratitudo erga legatorum Dei, &
patrum spiritualium manes beatas? hæcne re-
verentia? hæcne ἀναπόδοσις? Deus, qui se
irrideri non patitur, ultatricibus modis despe-
ctum huncce certò vindicabit longè severius
suo tempore! Jamq; multivariis calamitati-
bus vindicat.

III. Quod præmii loco ab Ecclesia, Mi-
nistris verbi Dei debetur, est *immunitas ab omni*
onere civili, & politico: ut sunt 1. *census*, *vesti-*
galia, *annui redditus*; quò etiam spectat *immuni-*
tas ab omni opere rusticano, Principi præstan-
do: exemplo 1. *Sacerdotum ac Levitarum* sub
Artaxerxe 1. Esdr. c. 7. v. 24. 2. *Sacerdotum* in
Egypto, quorum terra mansit libera à tributo
quintæ partis, Gen. 47. v. 22. 24.

II. Exemptio à foro politico, quoad Decisionem causarum 1. Ministerialium, quâ casus fidei seu controversiarum de religionis negotio: quâ casus morales, ratione disciplinæ Ecclesiasticæ; quâ casus matrimoniales. Omnes hæc, & id genus aliarum causarum, non politicum; sed spirituale agnoscunt forum. 2. Quoad cognitionem, & dijudicationem causarum civilium, personalium actionum, nec non criminalium: Omnes n. primitus non ad politicum, sed Ecclesiasticum forum jure spectabant, quoad primam instantiam: Illæ quidem, civiles scilicet. certis limitibus restrictæ & determinatæ, sine sumtu & literis, sive scripturâ maturè fieri injunctæ: quod pertinet Episcopalis audiemia tot. tit. C. de Episc. audient. Novell. de Episcop. judic. & Novell. 86. & 97. Hæc verò, quoad criminalia (tam Ecclesiastica, quam Politica) primum ad forum Ecclesiasticum devolvi olim consueverunt; adeo ut Clericus non potuerit penâ civili affici, nisi à judicio Ecclesiastico esset exautoratus.

Talem immunitatem hodieque adhuc in Germania, & alibi vigere laudabiliter praxis attestatur quotidiana, nec non constitutiones, vel agenda Ecclesiasticæ. Sic in Saxonico Electoratu obtinere ejusmodi immunitatem testatur Dn. Baldvin. in tractat. de Minister. cap. 19. p. 203. ac deducit ex concessione Constantini Magni apud Nicephor. lib. 8. Hist. Eccles. c. 16. Addit postmodum: Et in constitutione Electorali Ecclesiasticarum

clesiarum hujus regionis, & rationibus, & decretis
Sapientissimi Electoris Augusti p. m. hæc immunita-
tes Pastorum munimur; quod beneficium Pasto-
ribus instar Theauri esse debebat: Sed invenias
Ecclesie vastatores potius, quam Pastores, qui hoc
in genere in seipsos, & ordinem suum sunt injurii,
dum coram Nobilibus causam suam agere malunt,
quam coram Inspectore, vel Consistorio. Quod vel
ex turpi inscitia est, dum jus Patronatus à jurisdic-
tione non discernunt; vel ex adulatoria malitia,
dum Nobilibus hoc modo palpum faciunt, ne offa
ipsis pereat, quia ventrem magis curant, quam
conscientiam. Adulatores autem illi, si non sibi,
successoribus tamen suis, & toti ordini Ecclesia-
stico parcere debebant, ne quod magnâ pietate, ju-
stissimiq; de causis, à patientissimo, ac sapientissia-
mo Magistratu liberaliter concessum; ipsi propter
privatum aliquod in sepe numero dubium lucellum
magno cum crimine ingrati animi abjiciant. Et ne
quispiam hanc immunitatem me in sensum,
alienum de criminalibus causis detorsisse suspi-
cari necessum habeat; ex abundanti vivam
hujus rei praxin commemorare lubet ex literis
Dn. Meisneri 12. Maii Anni currentis 1625. huc
exaratis; ubi inter alia sic scribit: Quod con-
cernit dubium de potestate Ecclesiastica Consistoria-
li, extenditur ea apud nos etiam ad cognitionem
causarum Criminalium: sicuti nuper habuimus
causam de Pastore adulterii accusato: ubi cog-
nitio causæ ad nostrum Consistorium fuit devoluta.

causſaq; cognitâ, & actrice deficiente in probatio-
ne, ipſe à nobis abſolutus fuit. Nec dubium eſt,
quin eadem praxis alibi etiam obtineat, in
Eccleſiæ nimirum ſtatu benè conſtituto. Si-
milis etiam hocce in ducatu frequentatę olim
apparent praxeos haud obſcura veſtigia, ex
conſtitutione pientiffimi quondam Principis
noſtri in tractat. von der Biſchöſſlichen
Wahl titul. de iurisdictione, inſpectione, & Vi-
ſitatione Eccleſiarum, item: von Eneurlau-
bung der Pfarhern ac imprimis ex Apolo-
giâ D. Aurifabri ad ſtatus Boruſſiæ contra Be-
nedict. Morgenſtern. 18. Decemb. A. 1566. circa
articul. 4. ſub finem: in quo ſcripto diſertę
faretur: Paſtores ob delicta criminalia non ad
aliud, niſi Eccleſiaſticum forum, & iudicium
pertractos, & cognitâ cauſſa, pro ratione de-
licti punitos fuiſſe: verba ſic habent: Daß
Ich aber auch ſonſt anderen Verſachen
halben etliche Pfarhern im Gefängnuß
gehabt/ bin Ich nicht in abred: hat mir
auch von Amptswegen neben dem Con-
ſiſtorio nicht anders gebühren wollen.
Wo es aber von meiner Obergkeit begeh-
ret wird/ will Ich glaubwürdig mit den
protocolen vnd acten berichten/ vnd dar-
thun/ daß keine gewalt geſchehen/ Son-
dern daß Sie von wegen ihrer Laſter,
vnd

vnd vberrettung / auch sonderlich vmb
Zauberey / Ehebruchs / Balgens / vnd
Schlagens / vñ dergleichen anderen miß-
handlung willen sind gestrafft worden.
Quod verò hodiè in desuetudinem abierit ,
adeoq; à iudicio Ecclesiastico ad Magistratum
Politicum cuiusvis loci devoluta sit , juxta cau-
telam luris Prutenici Municipalis : ita quidem ,
ut sine præviâ causse cognitione , & (quoad pri-
mam Instantiam à foro Ecclesiastico) dijudicatio-
ne, Ministri Ecclesiæ à Politicis, vel ad carceres,
vel ad graviora supplicia , vel ad Iudicem alium
quemlibet mundanum trahantur ; rigidam
redolet inhumanitatem, ordinique Ecclesiasti-
co turpes illinit maculas ; contra omne fas &
jus : quale quidem à nostrate Ministerio uni-
verso brevi defensum iri bono cum Deo , spe-
ramus : Quapropter lubens heic abrumpo :
nec plura addo de præmiis Theologorum, ac
Ecclesiæ Ministrorum : sunt n. pleraq; cum-
hactenus enumeratis incerta ; raro omnia singu-
lis contingunt ; paucissima plurimi consequun-
tur ; ac loco designatorum jure divino, & Na-
tura, præmiorum ; nil nisi ingratitude mundi,
persecutiones, varias calamitates , intus, & extra
perferunt ; adeò , ut non immeritò de
Theologorum & Ecclesiæ Ministrorum hoc
quidem conclamato seculo, effari fas sit, quod
quidam falsè de literatorum præmiis præcipue
in Borussia, scriptum reliquit :

*Phthisis, Calculus, & podagra
Sunt Theologorum præmia,
Quodsi alicui hæc defuerim; aut Pressura tamen
& Persecutio; aut paupertas, aut contentus certò
non deerunt:*

*Contra quæ omnia,
Nulla est certior Medicina;
Quam unica PATIENTIA.*

Nos ex verbo Dei addimus æternam gloriam;
de quâ, ceu certissimo Theologorum præmio
sub membri hujus Colophonem paucis restat
agendum.

*Triplicia verò omnes fideles, & Orthodoxi
Ecclesiæ Ministri, ac Theologi in æternâ vitâ, post
hæc ærumnas, præmia consequentur; ex
promissione divinâ:*

1. Est Corona immarcescibilis 2. Tim. 4. v. 6. 7. 8. 1. Pet. 5. v. 4. Apoc. 2. v. 10.

2. Sessio in throno, ac tribunali Christi,
adeoq; Prærogativa præ omnibus totius Mundi
Monarchis, Imperatoribus, Regibus, Principibus,
& Dynastis: hi n. à Theologis, & Ministris Ec-
clesiæ judicabuntur unâ cum toto genere hu-
mano Matt. 19. v. 28. Luc. 22. v. 30. Apocal.
æ. 3. v. 21. c. 4. v. 2. 3. 4. c. 7.

3. Fulgor Corporum post hanc vitam perpe-
tuus, instar stellarum firmamenti Dan. 12. v. 3.
Apoc. 2. v. 26. 28. Posteriora duo hæc præmia
solos Ecclesiæ sinceros Doctores, & Ministros
(uti prius omnibus fidelibus ex æquo commu-
ne est)

ne est 2. Tim. 4. v. 8.) concernunt. Quæ qui-
dem expendens B. Lutherus in comment. super
Genes. c. 45. sic scribere haud dubitat: Qui be-
nè præsumt, duplici honore digni sunt. Sanè digni
sunt. sed ubi? Apud Deum; apud mundum verò gla-
dio, cruce, inferno, aut siquid est tristius! **Was**
fragen wir darnach: Nos, qui servimus
in gratissimo mundo, habemus promissionem, &
spem regni celestis: Ac tanta quidem erit compensa-
tio, ac renumeratio hujus miserie nostræ, ut valde
reprehensuri simus nos ipsos, quod vel lachrymula,
vel gemitus unicus nobis exciderit propter ingratum
audinem hanc, & contemptum: cur non passi su-
mus graviora? dicemus: Nunquam credidis-
sem, tantam futuram gloriam in æternâ vitâ;
alioquin non veritus essem, multò plura perpeti-
addit porro, ac concludit ibidem: Valeat igitur
mundus cum suis Harpib! nos nostrum officium
facimus, sicut Dei beneficio adhuc docemur, ac susti-
nemus summâ Patientiâ ingentes ærumnas,
quia omnibus modis cupimus consultum impiis, & in-
gratis, & eò acquiescimus, quod scimus, Deo
placere nostra studia, ac labores nostros. **Was**
wir nicht können fortbringen / das mös-
gen wir dahinden lassen.

*De Mutatione Officii, Translatio-
ne, & Migratione Ministro-
rum Ecclesiæ.*

Mutatio

Mutatio officii à nobis illa intelligitur,
quæ fit per promotionem ab inferiori ad superio-
rem Gradum: quæ non modò licita, verùm et-
iam sanctè in Ecclesiâ observanda: sicuti olim
etiam observatam fuisse suprà circa Formam
Ministerii monuimus,

Translatio verò vocatur, & est, quando
Minister Ecclesiæ in eodem officii gradu permanens,
locum solummodò mutat; vel ad ampliorem alibi
conditionem promovetur; de quâ tenendum,
quod, uti temerè non suscipienda, ita simpliciter
nec sit repudianda. Ratio illius, quia Trans-
migratio, & Translatio debet sibi conjunctum ha-
bere finem triplicem ex parte Ecclesiæ: 1. utilita-
tem 2. necessitatem, & 3. ædificationem, juxta Ca-
non. Caus. 7. Quest. 1. ex rescripto Papæ Amonii
ad Bethicos, & Toletanos: contrà verò, qui
commodi privati causa translationes institue-
bant, pœnam incurrebant, in Edicto illo pro-
mulgatam: careat cathedrâ propriâ, qui ambit
alienam. Item: Ab utrâq; expellatur. Hujus verò,
quia Dominus Messis potestatem habet transferendi
Ministros suos ab una Ecclesiâ, ad aliam. vide Ger-
hard. L. de Minister. p. 278. s. 15. S. 171. Consu-
le etiam die Bischöfliche Wahl/ritu-
lo: von vorsezung der Pfarrerren.
Quod insuper translatio ex inferiori officio
ad sublimius, prævio examine novo fieri de-
beat, suprà monuimus: idq; ipsam ceu reli-

giosissim

gioſſimè obſervandum, iterum atq; iterum
heic inculcamus.

Circa hoc membrum *Quæſtio* incidit: U-
trum *Ministro Eccleſiæ*, tempore *Pæſtis* liceat ſug-
gite ſuæ conſulere, adeoq; ab Auditoribus alia in
loca migrare, donec calamitas præterierit? *R.*
Negando (1.) ob periculum animabus audito-
rum imminens: quod *Minister Eccleſiæ*, quan-
tum in ſe eſt, avertere ex officio tenetur: (2.)
ob Dei institutionem, Hebr. 13. v. 17. ſic debet
vigilare, ut Deo cogatur pro animabus ratio-
nem reddere (3.) ob exemplum Aaronis. Num.
16. v. 48. & Eſa. c. 38. v. 21. (4.) ob divini
præſidii promiſſionem *Pſal.* 91. v. 7. *Matth.* 10.
v. 30. Hebr. 13. v. 5. Quibusdam in locis con-
venire ſolet inter *Ministros Eccleſiæ*, quo uni
vel alteri officium inviſendi ægrotos commit-
tatur; cæteri verò hoc onere præſus ſuble-
ventur. Plerumq; etiam Eccleſia ſponte ad alia
loca ſalubriora *Pastorem* ſuum ex uſu futuro
ablegare, & ſic ab injuriâ ſuis ſartum tectum
conſervare aſſuevit. Id quod etiam de pericu-
lo obſidionis, aut perſecutionis ſingularis (ubi *Mini-
ſtri* præcipuè perſona quaeritur) tenendum.
Conſule de his, & ſimilibus *judicium Dn.*
Luther. Tom. 3. p. 430. *Gerhardi d. l. p.* 469.
ſequ. Tarnov. &c.

De Remotione.

Remotio ab officio *Ministrorum* corre-
ſpondet

spondet diminutioni capitis apud Politicos, tùm
Majori; tùm Minori.

Nam pro varietate delictorum variat.
quoq; pœna ministris debita. Delicta verò ejus-
modi impingunt vel in fidem orthodoxam, vel
in bonos mores. Ob illa dicuntur vel schismatici,
si circa fidem; vel Hæretici, si in ipsum fidei fun-
damentum directè impingant: Ubi igitur post u-
nam atq; alteram admonitionem Minister vel
in schismate, vel in hæresi contumaciter persis-
tere voluerit: Remotione multandus erit. Ob
delicta cum bonis moribus pugnantia, eaq; no-
toria; identidem reus deprehensus aliquis Mi-
nister Ecclesiæ in officio tolerari non debet 2. Cor.
6. v. 3. Cæterùm ejusmodi delicta alia sunt
nitiora, ut civilia; quædam verò Capitalia, vel
criminalia κατ' ἐξοχήν. Illius generis sunt jurgia,
discordiæ, percussiones, ebrietas, aleatoria, can-
ponaria, usuraria &c. ob quæ omnia Remotio
fuit decreta in aliquot vetustis Canonibus: vide
Dn. Baldrin. de Minister. p. 306. Capitalia verò
sunt, ut criminalia, v. g. blasphemia, Maleficium
(utut hæc non referantur inter capitalia ab om-
nibus) homicidium, adulterium, latrocinia, sa-
cilegia &c. quæ non solum remotionem, verùm
etiam vitæ privationem merentur, seu capitis di-
minutionem maximam. Hinc nonnulli con-
sistunt tria Ministrorum genera 1. dolosum,
h. e. hæreticum, ideoq; anathemate percuten-
dum Gal. 1. v. 8. c. 3. v. 12. 2. Johan. 7. 10. 2.

onero

onerosum, criminibus pollutum, etiam *removendum*, ne nomen Dei inter gentes blasphemetur: 3. *morosum*, levioribus navis obnoxium, & hoc est tolerandum.

Canones. I. *Remotio Ministrorum Ecclesiæ debet esse legitima*, h. e. causis prægnantibus, urgentibus, & sufficientibus stipata: quales jam enumeratæ sunt.

II. *Remotio debet fieri à totâ Ecclesiâ*, cujus n. est vocare, ejusdem etiam est *removere Ministros Ecclesiæ*. Et, quod omnes tangit, ab unius vel alterius arbitrio pendere nequit. Uti igitur vocandi, ita removendi Ministros Ecclesiæ ratio non pertinet ad Regalia Magistratus; sed toti Ecclesiæ competit. Ubi multa fiunt de facto à Magistratu, quæ sanè defendi in foro poli non possunt.

III. *Initium remotionis faciendum est à foro competente.* Forum competens Ministerium non habet, nisi apud Episcopum, vel hujus vices tenens Consistorium: proinde cognitio causæ cujuslibet, siue civilis, siue criminalis, quoad primam instantiam jure ad Episcopum, vel Consistorium spectat; sine cujus probatione, & examine nil adversus Ministrum Ecclesiæ accusatum attentandum. Imò Clericus insuper damnatus, non est penâ afficiendus, vel mulcandus ob culpam criminalem, antequam exauctoretur ab Episcopo, vel presbyterio Episcopi vices tenente: uti ex suprâ dictis placet.

num est: Et idipsum planè sibi vult Constitutio nostri Principis p. m. von der Bischöflichen Wahl untl. von Enturlaubung der Prediger.

IV. Illegitimè remoto licitus est ad officium reditus. Exemplo Athanasii, instinctu Arianorum in exilium abacti; postmodum verò honorificè restituti; Chrysostomi, Episcopi Constantinopolitani, ab Arcadio Imperatore, instigante Budoxia ipsius Coniuge, etiam in exilium aliquoties profligati, apud Sozom. lib. 8. Hist. Eccles. c. 26. Theodor. lib. 5. c. 34. & restituti. Ita prædecessorum nostrorum memorià injussè Dn. Morlinus Prussia expulsus Anno 1553. honorificè postea restitutus fuit: Anno 1568. idem accidit Wigando, & Cælestino, ex Academia Ienensi excussis, post verò à Iohanne Guilhelmo Saxonie Duce restituti; ut ut post ipsius fata alià tempestate denuò excuterentur: referente Wigando ipsomet, libell. de persecut. p. 105. Sic Theologi Hassiaci, lumina illa Ecclesiarum Lutheranarum Dn. Winckelmannus, & Dn. Mentzerus Anno 1605. 22. Julii ex Academia Marpurgensi excussi, Gissam secesserunt; jam verò eum honore pristinis suis officiis ab Illust. Frisimo Landgravio Ludovico benignè restituti sunt non ita pridem: in quibus, ut ex bono publico Nestoreos superare dies, & tempora peregrant; ex animo devotè precamur. Idem causum

tu-
ffo
ua
eum peculiari titulo extat in Constitut. alleg.
titulo indicato von der Bischöflichen
Wahl.

IV. De Erroribus vetustis.

I. Pepuzianorum (qui aliàs Cataphryges
dicti) qui tantum tribuebant mulieribus prin-
cipatum, ut Sacerdatio quoq; apud eos hono-
rata essent. Hinc etiam Diaconisse vocantur,
apud August. *heres. c. 27.* Epiphan. *heres. 79.*
Origo erroris erat fictitia Christi apparitio in
forma, vel specie muliebri, quæ Quintilla, &
Priscilla in Pepuziâ civitate desertâ contigisset.
Idem de Collyridians refert Epiphan. *heres. 19.*
& 79. ut & de Quintilians *heres. 49.* quod
mulieres ad Episcopatum, aut ad Presbyteratu-
m assumere soliti fuerint in gratiam *Eve.*
Hinc sicuti viri ordinabant viros presbyteros,
ac Diaconos; ita femina ordinabant Diaconissas.

II. Manichæorum, hominem non per mini-
sterium verbi, & Sacramentorum; sed per certa
ciborum genera, quibus admixta sit divina sub-
stantia, ac per certa exercitia à peccatis pur-
gari.

III. Masilianorum, vel Enthusiastarum; ra-
tus divinos citra ministerium expectantium,
& somnia sua pro prophetiis venditantium,
apud Niceph. lib. 11. c. 14. *Histor. Tripart. l. 6.*
7. c. 11.

IV. Donatistarum efficaciam ministerio
denegantium, si fuisset vitæ culpabilis,

V. De Erroribus Renovatis.

1. Pontificiorum heic multipliciter impingentium 1. circa appellationem: nomen n. Clericorum soli Ordini Spirituali competere contendunt. Bellarm. lib. 1. de Clerico, c. 1. contra 1. Pet. 5. 3. Confer Tit. 2. v. 14. Col. 1. v. 12. Eph. 1. v. 11. 2. circa Efficientem: 1. jus vocationis ad solum Clerum restringendo. Bellarm. ibid. c. 3. præsertim ad Episcopos, & Papam Romanum, ibid. c. 4. nequaquam verò ad Magistratum, & plebem extendendo, ibid. c. 7. contra probationem nostram de vocatione.

2. Ordinationem (unà cum unctione, manuum impositione, & insufflatione) esse jure divino necessariam, instar Sacramenti, non nisi solis Episcopis competentem de jure: 3. imprimere Characterem indelebilem: 4. conferre gratiam gratum facientem, quâ possint ordinati ritum munere suo fungi. Concil. Trident. sess. 7.

Deinde, Circa Formam: 1. Ordinem in Ecclesia, præsertim inter Ecclesiæ ministros esse definitum in Sacris certo numero. Bellar. lib. 1. c. 10. 2. septem esse clericorum ordines, ibid. c. 11. c. 12. hosq; omnes Christum à diebus carnis sustinuisse, nugantur: 3. inter Episcopos, & presbyteros esse discrimen de jure divini. Bell. l. 1. d. l. c. 14. Ac Episcopos esse ratione potestatis, digniores Sacerdotibus, Becan. manual. l. 1. c. 12. p. 351. habereq; peculiaria munia, quæ alii presbyteri non habeant, v. g. dare Sacramentum confirmationis 2. ordinare

fer

seu consecrare *ministros Ecclesiæ* 3. regere *Ecclesiā* Dei per omnes partes: 4. agere *judicia presbyterorum*; recensente Becano *in manual. l. 1. p. 351.* 5. succedere in locum *Apostolorum*: 6. *Papam* verò *Romanum* esse à Christo in personā Petri ad Pontificatum electum. Idem *de l. p. 348.* Quas, & id genus alias nugas refutarunt Dn. Mentzer. *in Exeges. Aug. Conf. artic. 14. membr. 4.* Gerhard. *L. de Minister. Meisn. tractat. de legibus, sobr. Philosoph. part. 2. & 3. in Scholis Academ. D. Nic. Hunnius de Minister. Luther. & in Apologia contra Lantzlotum.*

Quarto Circa administrandi modum: 1. Regimen Ecclesiæ esse *Monarchicum*, idq; soli *Papæ Romano* competere. Bellar. *de Pontif. Rom. l. 1. c. 5. 9. 10.* ob successionem in Petri *Monarchatu*, lib. 2. *de Pontif. Rom. c. 11. 12.* Refutationem hujus opinionis erroneæ vide apud prædictos Auctores, quibus adde Witak. *de Pontif. Rom. c. 4. Quest. 4. p. 27. sequ. 2.* Personam Ecclesiasticam posse duplicem potestatem administrare tūc *Spiritualem*, tūc *secularem*; vide refutationem apud Gerhar. *L. de Minister. p. 174. §. 295. usq; ad 323.*

Quinto Circa Adjuncta: 1. Remotionem Clericorum à solis *Episcopis* dependere; sed falsò, pater ex suprà dictis. 2. Clericis in matrimonio vivere non licere, Becanus *manual. l. 1. c. 13.* contra Marcum Anton. de Dominis id quinque conclusionibus evincit. Vide verò refutationem *in Exam. Concil. Trid. apud Chemn. parte*
Aaa 2 3. Gerhard

3. Gerhar. de Minister. c. 7. Sect. poster. p. 520.
S. 330. Dudithium in demonstratione pro Conju-
gio Clericorum, ubi evincit, Sacerdotes in Re-
gno Poloniæ usq; ad Annum Christi 1219. uxores
habuisse, idq; ex Annalibus ArchiEpiscoporum,
& Episcoporum Poloniæ. Justum Jonam contra
Fabrum. 3. liberos ex thoro Ministrorum pro-
creatos, pro spuris haberi persuadent plebe-
culæ Pontificii: immemores, aut certè ignari,
filios Clericorum vel in simili, vel in eminentiori
gradu Ministerii, parentibus suis successisse
v. g. Nazianzenus orat 19. patris sui Pastoris;
matris verò Nonnæ meminit. Item Mantuanus
in Nazianzenum:

Præsule Patre satus, nam tunc id jura sinebant
Pastorale pedum gessit post funera Patris.

Gregorius Nyssenus, & Basilus M. fratres paren-
tem habuerunt Episcopum, apud Nazianz. in
vita Basilij M. Sic Apollinarius Laodicensis filius
fuit Episcopi apud Hieronymum in catalogo Ec-
cles. Script. c. 114. Et si ex Ministrorum Eccle-
siæ thoro nati pro illegitimis habendi, ac ma-
tres illorum proscortis; quæritur, quid de Pon-
tificibus Romanis statuendum; Osius, Bonifacio
Felice, Agapeto, Theodoro, Sylverio, Deodato
Felice III. Gelasio &c. qui Parentibus Clerici
partim Diaconis, partim presbyteris partim Ep-
iscopis procreati sunt, referente Gratiano,
Osius dict. 56. ex Epistola Demasti ad Hierony-
mum? Erantne verò & hi spurii; matres ver-
eorum scorta? Concludimus itaq; cum Bæ-

Sylvi

Sylvio, l. 2. de Concil. Basl. circa electionem Amadei Ducis Sabaudie uxorati, ad Pontificatum, ex Patris cujusdam ore: fuerunt, ut scitis, etiam in Matrimonio Pontifices, nec Petrus uxore caruit: Quid ista modo objicimus. Fortasse non est pejus Sacerdotes, quamplures uxorari: quoniam multi salparentur in sacerdotio conjugato, qui in sterili presbyterio damnantur.

Sextò Circa Ministerium Lutheranum, id pro illegitimo proclamando, sed erroneè, & falsò, uti ad oculum demonstrarunt nostrates. Dn. Nicolaus Hunnius solidissimè præ cæteris in tractatu de Ministerio Lutheranorum, & in capistro Lanceloto injecto: undè refutatio depromi poterit eorum, quæ tam Becanus Iesuita magno quidem, ast irritò conatu contra Lutheranos disputat: in Manual. lib. 1. c. 12. p. 339. sequensq; ad p. 366. cum alii Iesuitæ hodierni in suis cartis, vulgo piperis loco, ceu muscerdam, quandam obtrudunt.

II. Libertinorum; 1. omnem administrationem verbi repudiantium, & ridentium 2. quemlibet Apostolorum contemptui exponentium; Paulum vocando *vas fractum*, Iohannem juvenem *stolidum*; Petrum abnegatorem Dei; Matthæum *foeneratorem*: ita de Quintino, & Coppino narrat ex Calvin. adv. Libert. c. 9. Dn. Gerhard. d. l. p. 400.

III. Calvinianorum 1. Vocationem non esse de essentia Ministerii, contendentium; ideoq; sese ad docendum ingerunt, & invitis obtrudunt;

referente Dn. Chemn. *part. 3. Loc. c. 4. de Eccles. Ast, qualis Vocatio, talis successus.* Ne autem prorsus omnem respuere videantur vocationem; *tertium* quoddam genus comminiscuntur, ac distinctum à vocatione *Mediati*, (ordinaria) & *Immediati* statuunt, scilicet *Extraordinariam*. Vide refutationem apud Dn. Gerhar. de *Minister. p. 118. 119.*

2. *Ordinationem*, & *Χειροθεσίαν* plerique; rident ex Calvinianis, ac singularitatis studio loco ejus adhibent porrectionem manuum (*Beza sellmanus / oder die patschhandt*) tanquam fidei, amoris, societatis, & consensio-
nis in doctrinâ symbolum. Bucan. loco 42. de *Minister. p. 500.* Quæ confusio est ritus privati cum publico; Nos non vituperamus ejusmodi *Χειροθεσίαν* loco privato; quam ipsimet observare solemus; ast quod hæc loco manuum impositionis publicè adhibeatur; non sine deformatione praxeos Apostolicæ id fieri vituperamus.

3. *Fanatissimum* spirant quidam Calviniani! Ordinem inter Ministros Ecclesiæ tollendo, ac Confusionem introducendo. Hinc ramen excipimus Anglo. Calvinianos, qui non modò gradus in Ecclesiasticis retinent; sed etiam nec satis jure divino adstruunt: ut videre est apud *Saraviam*; cui sese *Beza* cum *Hugonoris* & *Puritanis* opposuit. 2. Honores, ac titulos contemnendo, & exagitando: 3. *Habitu politico* & potius ad forum, ac theatrum, quàm ad

suggesum

suggestum composito, incedendo : viz Ministri Calviniani à reliqua plebejorum turbâ dignoscuntur, induti curtis palliis, rubris plerumq; tibialis, & reliquos incessus ordinem sacrum, deturpantes adhibent.

4. Nefariè separant actionem ministri externam ab internâ, illa duntaxat in significatione efficacia divinæ, & cohonestatione coram hominibus consistere sine collatione aliquâ reali effectuum supernaturalium statuendo : & ad solam occultam operationem (quæ ceu interna, illâ externâ significetur) restringendo. Ita, Zwinglius lib. contra Straßium : Res Externæ internum hominem aliquâ in re juvare, vel fidem augere non possunt. Calvinus lib. 4. Instit. c. 14. §. 17. Hoc notandum est, inquit, quod externâ actione figurat, ac testatur Minister, Deum intus peragere, ne ad hominem mortalem trahatur, quod Deus sibi uni vendicat (Scil. juxta illud 1. Timot. 4. v. 16. Hoc faciens, te ipsum salvabis, & eos, qui te audient) Beza part. 1. Colloq. Mompelg. p. 116. Administri verbi suas habent actiones distinctas proprias, nec ullo modo cum Spiritus S. actionibus commiscendas, externas videlicet. Gryn. Disput. Heidelb. Anno 84. negat, Ministros cum externis interna dona exhibere, contra illud 1. Cor. 1. v. 21. & contra artic. 5. Aug. Confess. ob cuius impugnationem Calviniani non possunt pro fratribus nostris agnosci. Non concedendus est ille prætextus Bergio, articulum præsentem minoris esse controversiæ præ reliquis, uti loquitur

quitur in *Wieder* typosi sub finem Concionis prioris. *Comrarium* quippe testantur a^{da} Colloquii Marpurg. Mompelg. & alia certamina peracria, inter *nostros*, & Calvinianos habitant.

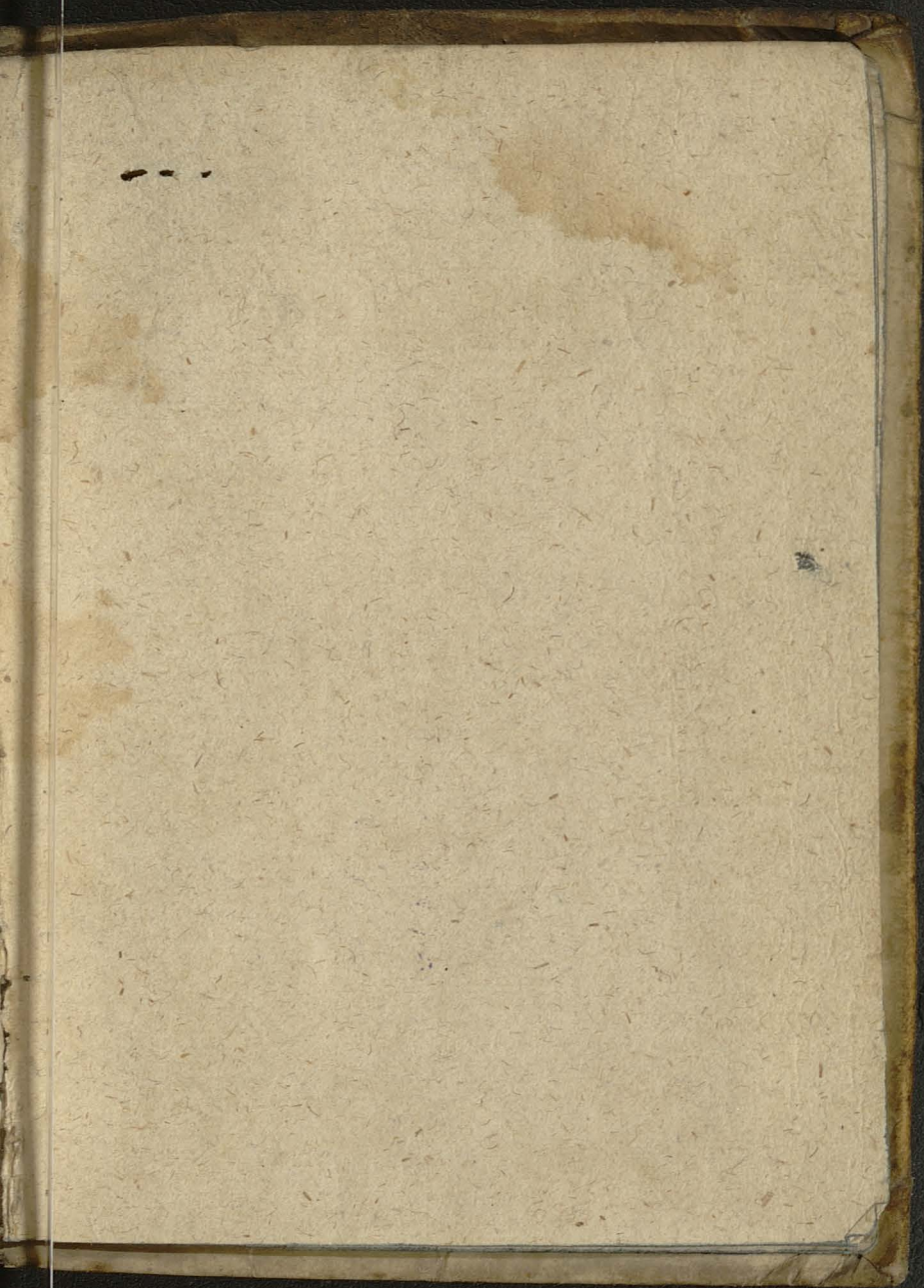
5. Ministros Ecclesiæ peculiaria in futura vitâ præ aliis habituros præmia, negat Petrus Martyr, L. C. Tom. 1. class. 3. Loc. 17. §. 8. seq. ei verò contradicit Calvin, lib. 3. Inst. c. 25. §. 10.

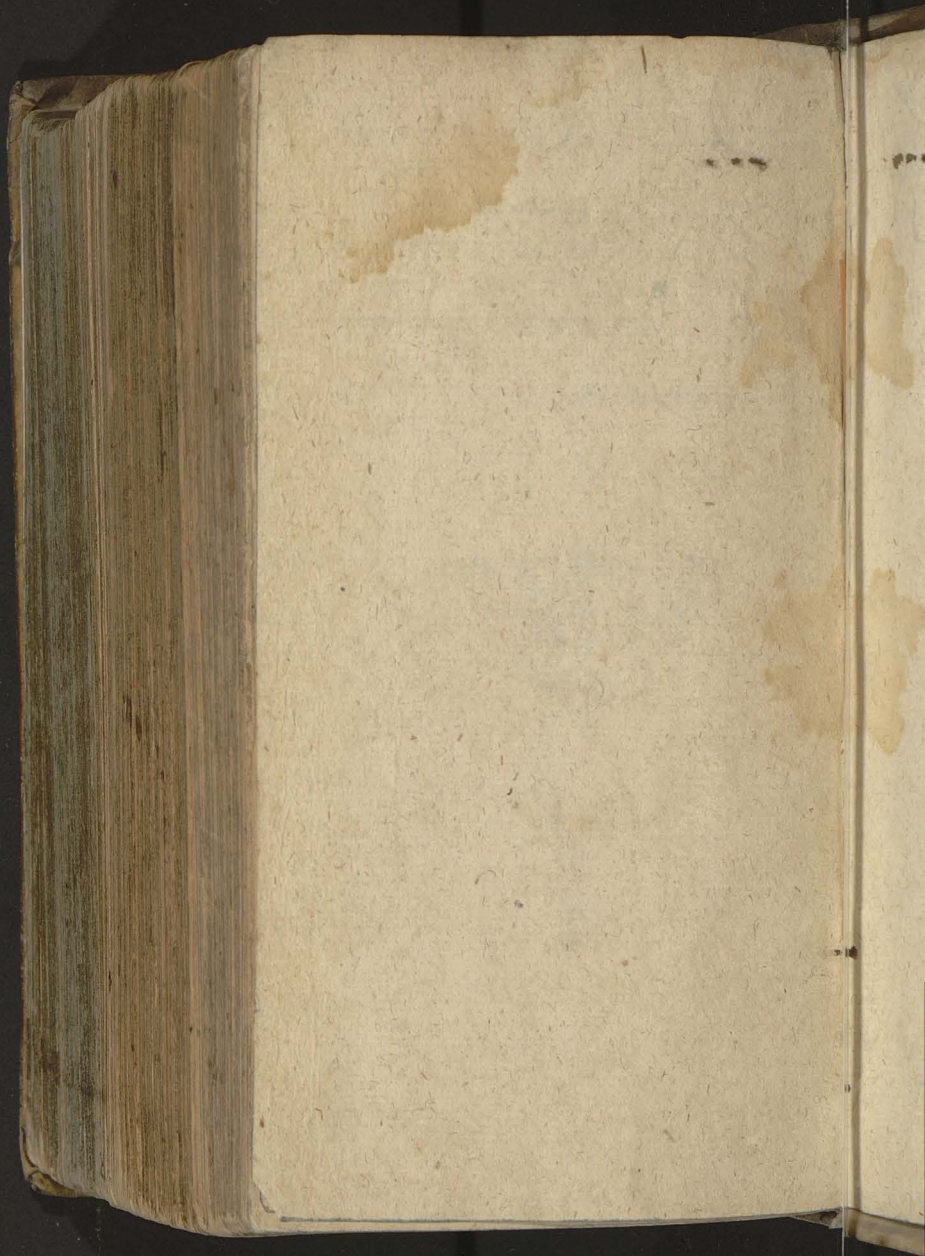
IV. *Schwenckfeldianorum*, *Weigelianorum*, hac in parte cum Calvinianis facientium ferme per omnia. Vide Epistolam Schwenckfeldii 90. Weigelii Nosce teipsum c. 11. *Christlich Gespräch*. Vide & refutationem apud Dn. Nic. Hunnium Theodor. Thumm. Fewerb. Fasciculo 6. Disput. Giessens. & imprimis Dn. Heilbrunneni Calvinismo. Schwenckfeldianismum, nuper divulgatum à Dn. D. Cramero.

IV. Anabaptistarum, 1. copiam docendi quibusvis in cætu permittentium; 2. imò Sacramenta administrandi potestatem Mulieribus concedentium: uti ex ore Regis Angliæ se percepisse scribit de Anabaptistis in Anglia M. Anton. de dominis, in palinodico suo scripto; in quorum cætu Mulier quædam prius putata (ita enim ibi loquitur) Sacramento administrasse narrabatur.

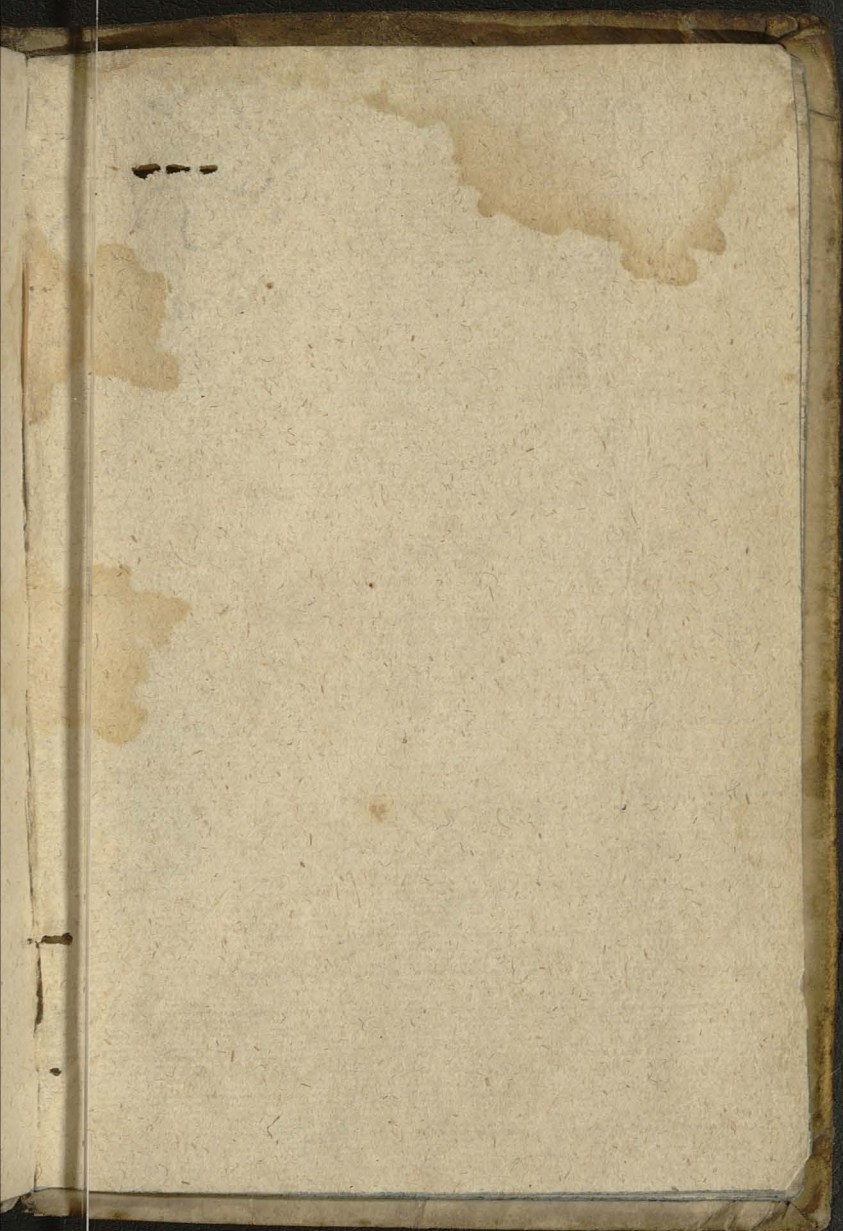
V. Photinianorum, 1. necessitatem Vocationis impugnantium; 2. ordines graduum inter ministros Ecclesiæ proscribentium; 3. Efficaciam Ministerii elevantium. Vide Dn. Menzer, Exeges. Aug. Confes. artic. 5. & 14.

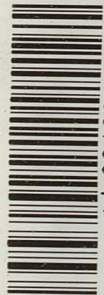

Biblioteka Jagiellońska

Biblioteka Jagiellońska

stdr0012641

